CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"Let all bitterness, and wrath, and anger, and clamour, and evil speaking, be put away from you." Eph. 4:31

JULY 27th, 1962 - No. 556 - 10 PAGES • P.O. BOX 312, STATION B., HAMILTON, ONT.

17th year of publication
Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment of postage in cash.
Postage paid at Hamilton.

Politiek en Beginsel

door

Drs. M. Vrieze

". . . een vlucht in de kerk uit de staatkunde is bedenkelijk, en zelfs kan het aflaten van christelijke partijformatie funeste gevolgen hebben. De opmars van allerlei gevaarlijke politieke machten wordt vergemakkelijkt door het onbezet laten van iedere toegangspoort."

(I. A. Diepenhorst)

Wie zich begeeft op het veld der politiek wordt onvermijdelijk gedwongen tot beginselkeuze. Daaraan is niet te ontkomen. Daaraan ontkomen ook de vertegenwoordigers der politieke partijen in Canada niet. Het is van grote betekenis dat we voor dit feit de ogen wijd open houden. Meer en meer schijnt onder ons de gedachte veld te winnen dat het in de politiek vrijwel uitsluitend gaat om belangen. De ene maal misschien om werkelijk nationale belangen. Andere keren echter vooral om de belangen van de ene groep tegenover die van andere groepen. Daarbij heerst dan de idee dat belang en beginsel een soort tegenstelling vormen. Alsof wie zich met beginselen bezig houdt geen interesse meer heeft voor belangen, terwijl daarentegen wie zich druk maakt over belangen buiten het krachtveld van beginselen staat!

Men moet het ons maar vergeven dat we het zo scherp zeggen: wie tussen beginsel en belang een tegenstelling schept is of een politieke charlatan of hij is een kinderlijke figuur die gretig met grote woorden speelt zonder in de verste verte er enige notie van te hebben wat de woorden betekenen waarmee hij jongleert. Beide typen, de charlatan en het spelende kind, zijn in ons land blijkbaar rijkelijk vertegenwoordigd. Het is goed elkander voor beiden te waarschuwen.

Het gaat, en daarover vooral willen we het nu hebben, in de politieke strijd echter zeker niet uitsluitend, of zelfs maar grotendeels, om belangen. Dat mag voor velen wellicht de inzet bij het politieke steekspel zijn. Het kan bij duizenden de reden zijn waarom zij bij de stembus hun voorkeur uitdrukken voor een bepaalde politieke figuur. De woorden 'voordeel' en 'belang mogen afwisselend tientallen malen worden gebruikt in de politieke 'commercials' die allerlei candidaten in de verkiezingstijd ten beste geven. Maar het kan en mag ons niet doen vergeten dat het onmogelijk is, voor wie dan ook, om in de politiek ook maar een stap te doen zonder daarin een principiële keuze te verraden.

Het bestaan van een volk, het bestaan van overheden, de werkelijkheid van een verhouding tussen regeerders en geregeerden, zijn maar niet te danken of te wijten aan een toevallige samenloop van omstandigheden, waaruit ieder nu maar zoveel mogelijk voordeel moet proberen te halen. De gang van zaken, bijvoorbeeld in economisch, sociaal en cultureel opzicht, binnen een volk is maar niet iets dat willekeurig tot stand komt, en waarvoor geen vaste, verticaal op deze wereld afkomende normen zouden zijn aan te wijzen. Leiding geven aan anderen, en ingrijpen op hun leven en handelen, zoals dat juist en ook in het staatkundig bedrijf plaats heeft, is maar niet een kwestie van wie op een bepaald moment nu eenmaal aan de macht is, of van wie op de een of andere manier nu net de sterkste en handigste is.

We leven in een wereld waarin God Zich heeft geopenbaard. In het licht van Zijn openbaring hebben we er iets van geleerd om de dingen te zien zoals ze werkelijk zijn. Dat licht kan worden verdrongen door de mens. Dat gebeurt ook onophoudelijk. Maar dat neemt toch allerminst weg dat wie zich overgeeft aan menselijke theorieën over de souvereiniteit zonder Hem te erkennen Die Zich als de volstrekt Souvereine heeft laten zien, bezig is met mythen. Wie misstanden wil opheffen of bestrijden zonder zich eerst ootmoedig gebogen te hebben voor het spreken Gods over de zonde in deze wereld, is als een dwerg die met een lucifershoutje een olifant probeert te doden. Wie zich met gezag en gehoorzaamheid, met orde en met ordemaatregelen, gelijk dat in de staatkunde dagelijks op de dagorder staat, wil bezighouden, maar daarbij de wetten en de ordinantiën Gods eenvoudig negeert, moet wel eigen normen opmaken, en speelt daarbij zelf god te zijn. Wie zich, zoals altijd weer in de politiek, moet bezig houden met plannen en maatregelen die rechtstreeks de mens raken — we denken, om maar een voorbeeld te noemen, aan onderwijs, huwelijkswetgeving, arbeid, maatschappelijke zorg, economisch bestel — moet toch wel enig idee hebben wie de mens nu eigenlijk is. Maar de openbaring Gods heeft toch wel zonneklaar laten zien dat de mens uit het socialistische, collectivistische sprookje niet bestaat, evenmin als de mens uit de individualistische fabel, hoe wetenschappelijk die ook moge worden opgedist. Wie zal een woord kunnen spreken over de grenzen der overheidsbevoegdheid, over de grenzen der vereiste gehoorzaamheid aan de overheid, zonder te vervallen in speculaties van het menselijk vernuft of in de aspiraties van de menselijke wil, indien hij niet eerst zich gevangen heeft gegeven aan het Woord Gods?

Gods openbaring heeft in onze wereld een geweldige tegenstand opgeroepen. De mens heeft zich tot het uiterste verzet tegen deze openbaring. Hij heeft zijn eigen gedachten geformuleerd, zijn eigen wil tot norm geproclameerd, zijn vernuft als souverein uitgeroepen, zijn kunnen als beslissend voorgesteld, zijn dromen als het eind van alle tegenspraak opgeworpen, en dat alles gedaan om te ontkomen aan de openbaring Gods die normerend en gebiedend op hem af kwam. We moeten deze vijandschap *zien* zodra we horen van de staatsopvatting van de nazi, de mensbeschouwing van de individualist, de gemeenschapsidee van de personalistische socialist, de gezagsopvatting van de communist, de rechtsidee van de nihilist. Natuurlijk, de ene maal zien we die vijandschap scherper, treffender, opvallender dan de andere keer. Morele uitgangspunten, ethische grondbeslissingen, religieuze elementaire beslissingen, ze klinken niet steeds voor de volle honderd procent door in het praktisch optreden. Maar dat neemt niet weg dat ze altijd weer op de achtergrond aanwezig zijn en hun belangrijke rol vervullen.

(Vervolg op pag. 2)

Calvinist-Contact on vacation

Due to the well deserved holidays of our co-workers, Calvinist-Contact will not be published on August 10, 1962.

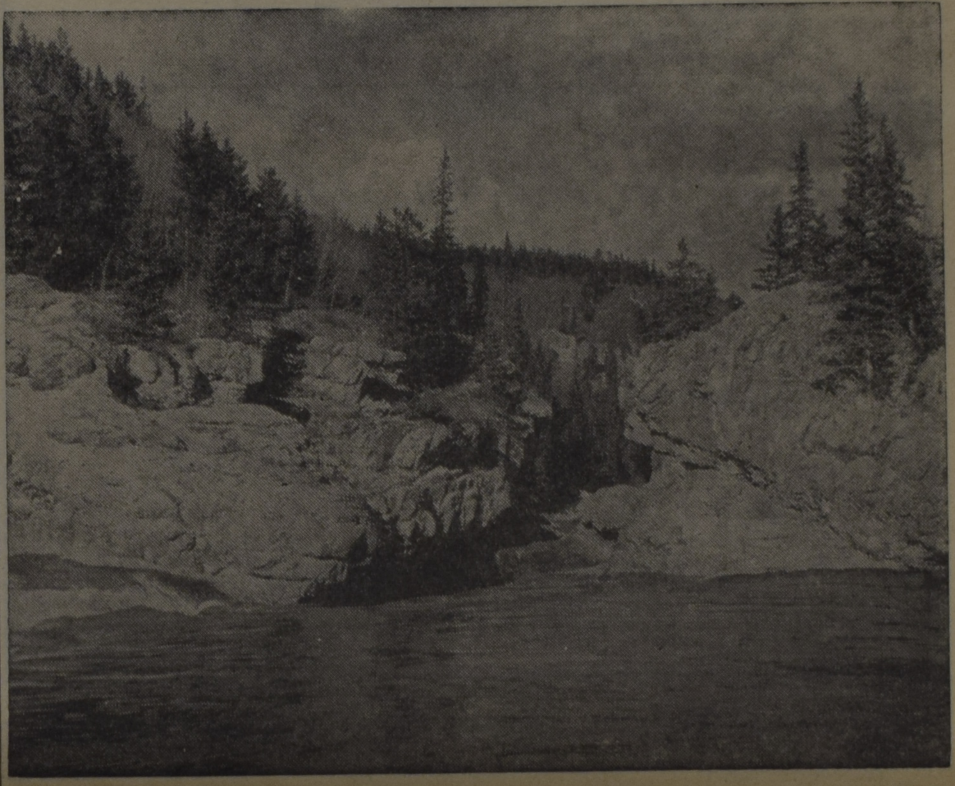

DE DOOR DE ROCKIES STROMENDE BOW RIVIER, die het meest wordt geassocieerd met Banff en Calgary in Alberta, levert op verschillende plaatsen doorkijkjes van betoverende schoonheid. (Calgary Herald)

DE STORM VAN STORMONT

DE FEDERALE VERKIEZINGEN van 18 Juni j.l. hadden op 16 Juli een herhaling in het klein, toen in het kiesdistrict Stormont in Eastern Ontario een herverkiezing moest plaats vinden. Dit kiesdistrict heeft niets speciaals, maar geheel Canada — en in het bijzonder degenen die politieke interesse hebben — zagen hierin een test. Immers er was nu een maand verlopen sinds het Canadese volk zijn stem had uitgebracht. Inmiddels had de regering na de verkiezingen de bezuinigingsmaatregelen afgekondigd en de vijf en twintig duizend kiezers in Stormont konden nu de reaktie van de gehele natie weerspiegelen in hun herstemming.

Er zat inderdaad spanning in de lucht. Wat zou Stormont doen? Indien de Progressive Conservatives zouden winnen, zou dit uitgelegd kunnen worden als een aanvaarding van de onprettige maar noodzakelijke maatregelen, die de regering meende te moeten nemen. Zouden de Conservatives het moeten verliezen tegen de Liberalen, dan zou dit een bewijs kunnen zijn, dat het volk de huidige regering niet meer wil. Dit zou wind in de zeilen van de Liberalen hebben gegeven, die de huidige bewindsmannen fel bekritiseerd hebben.

Zou Stormont zich van de beide grote partijen hebben afgewend en Social Credit hebben gestemd, dan zou dit deze partij stellig in het vertrouwen hebben gesterkt, dat zij op de weg is om nationale partij te worden.

En zou de dominese, die voor de NDP kandidaat was, gestemd worden, dan zou dit een duidelijk bewijs zijn, dat men geen vertrouwen in een der andere partijen meer had.

Zo was de situatie en velen zagen de storm komen. Maar deze storm bleek beperkt te blijven tot het bekende glas water, want Stormont deed geen van deze dingen. De uitslag betekent niet veel meer, dan dat het Canadese volk nog precies zo verdeeld is als een maand geleden. Indien althans dit Eastern Ontario-kiesdistrict als een weerspiegeling van de natie mag worden gezien. De kiezers schijnen nog steeds een keuze te willen maken tussen de twee reuzen, praktisch met voorbijzien van de twee kleine partijen. Social Credit zal, al zegt men zulke dingen niet in het openbaar, zich wel verslagen gevoeld hebben. Dit betekent echter niet dat een der grote partijen reden heeft om zich te verheffen.

Stormont is jarenlang een Liberaal "stronghold" geweest. Weliswaar heeft de verkiezing van 1958 daarin verandering gebracht, maar nu meenden de Liberalen toch weer een goede kans te maken. Zij hadden een respectabele kandidaat en zij waren er van overtuigd dat de jongste "austerity"-maatregelen van de regering kansen in hun voordeel waren.

De Conservatieven daarentegen, wetende hoe de situatie in Stormont was, meenden dat slechts een wonder hun man zou kunnen redden.

Social Credit was zeer hoopvol. Aangemoedigd door de overwinning in Quebec was men in die kringen haast overtuigd dat onder leiding van Mr. Caouette aan hen de victorie beschoren was.

De NDP, niet denkende dat zij zouden winnen, wilden toch in ieder geval de kans benutten om te halen wat er te halen viel. Niettemin zullen zij toch wel wat teleurgesteld zijn toen op de avond van de verkiezing bleek, dat de vrouw van de predikant nog geen duizend van de 25.000 stemmen op zich verenigd had.

Social Credit kwam niet veel beter uit de bus. Het cijfer van 1300 hebben zij nog niet gehaald. Men kan in die kring nu wel zeggen, dat vergeleken met de stemming in 1958 dit een verbetering is van 400%, maar dat is alleen maar een doekje voor het bloeden.

Naarmate de stemmingsuitslag bekend werd, verging in het kamp van de twee groten echter de hoop, dat de verkiezing beslissend zou zijn. De winnaar kwam eerst te voorschijn nadat de laatste stembus was geteld. Het verschil tussen de twee hoogsten was echter zo gering, dat de conservatieven onmiddellijk een hertelling vroegen.

Men kan denken van Stormont wat men wil, maar duidelijk is in ieder geval wel, dat het Canadese volk nog niet klaar is om dadelijk opnieuw ter stembus te worden geroepen. Gedurende de laatste weken zijn nog al wat stemmen opgegaan om nieuwe federale verkiezingen te houden. Eastern Ontario heeft echter duidelijk gemaakt, dat dit verlies van tijd en geld zou zijn, omdat nieuwe verkiezingen met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid hetzelfde resultaat zouden opleveren als wij op 18 Juni hebben beleefd.

Het mag ons verwonderen, dat de Conservatieven nog zoveel stemmen ontvingen als zij deden. De maatregelen, die de Minister President meende te moeten nemen, hebben zeker niet geholpen zijn partij populair te maken en hij heeft dan ook felle critiek van zijn politieke opponenten moeten verduren. Niettemin zijn de kiezers over het algemeen genomen nog niet bereid gebleken het huidige bewind voor een ander in te ruilen. Zeker, de Liberalen hebben nu honderd zetels bij elkaar, maar in het licht van hun verkiezingsredevoeringen had men mogen verwachten, dat zij een sterkere invloed op het volk hadden uitgeoefend. Dit zal hen stellig voorzichtiger maken. Trouwens de andere partijen hebben hun les ook moeten leren. Social Credit heeft weliswaar winst geboekt, maar de verdeling is niet van dien aard, dat men kan zeggen, dat zij een nationale partij in de reële zin van het woord is. En de Socialisten hadden ook wel verwacht meer steun te krijgen, dan zij kregen. De arbeiders zijn blijkbaar niet zo ingenomen met dit experiment.

Voor alle politici tesamen moge dit een aansporing zijn, om gezamenlijk aan het werk te gaan en te zien hoe het land het beste en snelste uit de huidige impasse kan worden geholpen.

Hopelijk is de tijd nu even voorbij, dat wij theoretische en critische vertogen moeten aanhoren. Het Canadese volk verwacht nu, dat de bekwame mannen niet verder tijd verliezen, maar een voorbeeld zullen zijn in hard werken en krachtige samenwerking.

"MY BANK"
TO 3 MILLION CANADIANS

Van Dag tot Dag...

Van generatie op generatie
hebben Canadezen hun vertrouwen gesteld
in de Bank of Montreal.
Tegenwoordig noemen meer dan drie millioen mensen
van kust tot kust de B of M
"MIJN BANK".

BANK OF MONTREAL
Canada's First Bank

SD329

Women's Page

Editor: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

FEITEN OMTRENT VOEDSELVERGIFTIGING

Can. Scene) — Warme drukkende dagen waarschuwen ons dat we een ongenode gast aan onze picnic tafels zullen hebben deze zomer. Tussen al het plezier van het eten in de open lucht gaat n.l. het gevaar voor voedselvergiftiging schuil. Voedselvergiftiging kan op velerlei manieren veroorzaakt worden. Het is gewoonlijk een gevolg van besmetting van het voedsel met een bepaalde soort bacteria, dat ziekte of storing in de spijsvertering veroorzaakt. Die besmetting kan echter op verschillende manieren gebeuren . . . door insecten of dieren; ziektekiemen van menselijke verwondingen of zweren; het niet hygienisch omgaan met het voedsel; het bereiden van het voedsel op een tafel of in een omgeving die niet absoluut schoon is of in niet schone schalen of pannen, het bewaren van klaargemaakt voedsel bij een temperatuur en/of vochtigheidsgraad, die de groei van bacterieën stimuleert. Sommige voedingsmiddelen zijn eerder aan bederf onderhevig dan andere doordat zij betere condities hebben voor de voortteling van bacterieën, waarmee ze in aanraking komen. En de regel dat U alle klaargemaakte schotels zorgvuldig in de koelkast moet bewaren tot aan de tijd dat ze geserveerd worden, is een regel die maar al te vaak wordt verwaarloosd.

Wilt U, voor zover het voedselvergiftiging betreft, zeker zijn dat U veilig bent op Uw picnic, pak dan de volgende etenswaren in uw picnicmand: verschillende soorten brood en broodjes, koekjes, doughnuts, gewone- of vruchtencake, gewone kaassoorten (geen cream of cottage cheese), gerookte of gepekelde worstensoorten (liefst niet van tevoren snijden), hele, hard gekookte eieren, pindakaas, zuur, jam of marmelade, gewassen vruchten in de schil, schoongemaakte rauwe groenten, en alle ingeblikte voedingsmiddelen (pas openen op etenstijd). En zelfs deze voedingsmiddelen dienen zorgvuldig verpakt en vervoerd te worden. Etenswaren die vermeden moeten worden bij het opstellen van een menu voor een picnic zijn de volgende: melk, room en voedsel die deze twee ingredienten bevatten, vers vlees, gevogelte of vis, vooral wanneer dit fijngehakt of gemalen is, gehakte en gemarineerde ingredienten voor slaatjes, desserten met room of met roomvullingen.

Leg het accent op zuur. Dat is een goede raad voor iedere picnicpakkende moeder deze zomer. Bacterieën houden n.l. niet van een zure omgeving. Maak dus gebruik van dit feit en bescherm broodbelegging, slaatjes en worstenzuur, azijn, citroensap, slasaus, soorten met een extra hoeveelheid catsup en augurken. Denk echter niet dat U door dit te doen vrij bent om alle andere voorzorgsmaatregelen van zorgvuldig en hygiënisch behandelen te laten varen.

Bevroren voedsel betekent vers voedsel op uw picnic. Bevries Uw picnicvoedsel indien mogelijk en pak ze bevroren in de mand. Ook de meeste sandwiches kunnen tevoren worden klaargemaakt en daarna ingepakt worden en meegenomen, zodat ze onderweg kunnen ontdooien en tegelijkertijd nog meehelpen ander meegebracht voedsel koel te houden. Dingen die niet zo goed bevroren kunnen worden zijn o.a. eiwitten, mayonnaise en slaatjes, brood en broodjes, gewone cake en koekjes, gesneden worst, kip, vis, kaas, noten en vruchtentaartjes. Maar overtuig U er van dat voedsel dat U bevriest, altijd vers is . . . daar zij niet verser uit de freezer komen dan zij er in gegaan zijn.

Politiek en Beginsel

(Vervolg van pag. 1)

Er zijn, inderdaad, allerlei factoren die de zaak heel wat gecompliceerder maken dan we hier zo een, twee, drie in een kort artikel kunnen beschrijven. We denken er aan dat tussen de twee grote Canadese partijen, de Progressive Conservative Party en de Liberal Party, in veler gedachten niet veel verschil bestaat. Wie naar de verkiezingsredevoeringen heeft geluisterd wordt er eerlijk gezegd niet al te veel wijzer van. Natuurlijk kunnen we de zogenaamde 'political platforms' eens wat nader bekijken, ook al merkt Newman in een recent artikel in Maclean's op dat "party platforms are little more than ritualistic exercises in futility", verwijzend naar Diefenbakers order om alle voorhanden exemplaren van het platform van de conventie van 1956 brutaalweg te verbranden. Maar ook deze platforms maken ons niet wijzer voorzover het een principiële grondslag-uitspraak betreft, waardoor deze twee partijen zich duidelijk zouden onderscheiden. Natuurlijk, de Liberal Party is wat roder van kleur. Maar wat zegt dat eigenlijk? Het heeft er alle schijn van dat deze twee partijen beurtelings allerlei standpunten huldigen waarbij de onderlinge ruil van standpunten soms zelfs binnen een decade plaats heeft! Is het verschil niet veelal dat in praktisch gedrag, in beschikbare persoonlijkheden, in tijdelijke volksgunst en vooral in partijleider? En is het ook niet zo dat nu en dan er vanuit beide partijen wordt opgekomen voor standpunten die toch wel precies schijnen samen te vallen met voluit christelijke overtuigingen?

Naturlijk werkt dit uitermate verwarrend zowel op hen die zich binnen een dezer grote partijen hebben begeven als op hen die nog proberen hun keuze te maken tussen een van deze twee of een der andere, kleinere partijen. Het schijnt heel moeilijk een houvast te krijgen, omdat er in feite van een beginselverklaring bij deze partijen geen sprake is. Mogen we nu inderdaad zo ver gaan dat we constateren dat zowel de Liberal Party als de Progressive Conservative Party moeten vallen onder het oordeel van de verdringing van Gods openbaring en van het substitueren van deze openbaring als richtsnoer door eigen, menselijke normen die ontleend zijn aan een menselijk vernuft dat zich aan de openbaring heeft ontworsteld? Of zouden we er toch niet wijzer aan doen te zeggen dat het hier gaat om politiek waarbij de beginselen geen doorslaggevende rol spelen?

Wie de politieke historie zo wat nagaat ontdekt dat er feitelijk alleen in overtuigd socialistische kringen is geweest een indringende bezinning op de laatste grondvragen, en zelfs daar maar al te vaak meer bij enkele personen dan bij partijen als geheel. De principiële uitgangspunten bleven daarom betrekkelijk in het vage. We zijn haast geneigd te zeggen dat velen in de politieke arena er niet de flauwste notie van hebben dat achter hun concrete politieke beslissingen elementaire beslissingen en een alomvattende beginselkeuze schuil gaan. Meer dan één zou waarschijnlijk verbaasd zijn wanneer hem dat verband duidelijk zou worden aangetoond. Dat betekent niet dat zulke mannen niet ernstig zouden hebben kunnen nagedacht over hun standpunten. Het betekent evenmin dat onder hen onmogelijk christenen zouden kunnen worden aangetroffen die niet buiten geregelde kerkgang kunnen. Het betekent wel dat meer dan één politicus in zijn leven een muur heeft opetrokken tussen zijn persoonlijke keuze voor Christus als Heiland en zijn eveneens persoonlijke keuze van staatkundige beginselen die met de openbaring Gods niet in harmonie te brengen zijn. Zij doen de onmogelijke poging om in één mens te verenigen het Redder-zijn van Christus en het van Christus-onafhankelijke, menselijke op-zichzelf-willen-staan. Zij realiseren zich niet dat het Koning zijn van Christus en Zijn Heiland zijn altijd samen gaat, en dat de mens nimmer de ene koning kan dienen en zich terzelfdertijd door den ander kan laten redden. Niemand kan twee heren dienen, dat geldt ook en juist hier.

Twee belangrijke factoren dus die de concrete politieke situatie voor ons nogal verwarrend maken. Allereerst het gebrek aan een gedegen bezinning op de diepste vragen en de elementaire beslissingen die achter alle politieke beslissingen liggen, en dus een gebrek aan een duidelijke en aan de verwarring een einde makende beginselverklaring, bij de politieke partijen. En in de tweede plaats een poging om christelijke geloofsovertuiging te laten samengaan met zogenaamd neutrale politieke uitgangspunten.

In ieder geval zullen wij voor ons doel moeten zien dat wie zich over de grondvragen in de politiek niet bezint, in ieder geval voorbijgaat aan de **onmiskenbaar** duidelijke **werkelijkheden der** openbaring Gods. Voor dat voorbijgaan is geen excuus te vinden. Voorbijgaan aan Gods openbaring is altijd ten diepste verwerping ervan, en het is goed dat maar ronduit te zeggen. Dat houdt zeker niet in dat we nu ons maar *zonder meer* moeten afwenden van partijen voor welke het zelf nog niet overduidelijk schijnt welke hun principiële uitgangspunten feitelijk zijn. Het betekent wel dat we niet kunnen mee optrekken in hun gelederen. Wat ons in ieder geval te doen staat is alles wat in ons vermogen ligt aan te wenden om, voorzover het aan ons hangt, die partijen te vragen om bezinning op hun beginselen en om een ronduit in het licht stellen wat deze zijn. Zien we het wel dan zal in ieder geval de ontmoeting met de socialistische New Democratic Party dringen in de richting van een sterkere bezinning op de grondvragen, en zullen de anderen meer en meer kleur moeten gaan bekennen. Maar is het verantwoord wanneer de calvinist in dit proces zwijgt? Ligt het niet op de weg van het calvinisme juist een sterke, positieve bijdrage te leveren in woord en geschrift, bij de bezinning waartoe anderen moeten komen?

Maar dan zal toch in de eerste plaats die bezinning noodzakelijk zijn onder hen die zich achter het vaan van dit calvinisme willen scharen. We hebben wat dit betreft een erfenis te bewaren. Maar wie een erfenis bewaren wil, zal deze toch eerst moeten verwerven.

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $4.00 per year.
Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

LICHTJES EN WEERLICHTJES

(I)

We waren thuis met drie zussen. De oudste die tien jaar ouder was dan ik trouwde het eerst en kreeg veel kindertjes. M'n andere zus en ik logeerden er vaak en zaten vol critiek: Ze kreeg haar kinderen véél te vlug na elkaar. Nooit kon je er komen of ze liep met zo'n foeilelijke japon aan. Ja, ze ging zelfs haar mooie jurken verknippen voor het oudste dochtertje. Nu ja, het was oorlog, en er was weinig te krijgen, maar toch evengoed, "stapel" vonden we haar, en we vertelden het haar ook.

"Nee, zó gek zouden wij niet zijn later."

En dan dat vreselijke schilderij dat ze aan de muur had hangen; waarom verbrandde ze dat niet meteen? Wij wilden alleen maar kunstzinnige dingen in ons huis hebben, die we zelf mooi vonden! Zus glimlachte dan een beetje en zei: "O, jullie bakvissen, wacht maar eens tot je ook getrouwd bent. En wat dat schilderij betreft: het is een cadeau van m'n schoonvader. Als de man er niet meer is, dán verbranden we het, niet eerder!"

.. ..

Jaren later logeerde ik weer bij m'n oudste zus, nu met m'n eigen peutertje van drie jaar. Op een avond bekende ik haar, dat ik alles nu heel anders bekeek nu ik zelf getrouwd was en een dochtertje had. Ik begreep haar nu veel beter. Ik had nu heel wat geleerd!

M'n zus (die weer de bekende wijde japon droeg omdat ze haar zesde kleintje verwachtte) lachte en zei: "Dat dacht ik wel, zo is het mij ook gegaan hoor!"

De week daarop hadden we het erg gezellig, alleen verwonderde het me een klein beetje dat ze haar kasten zo rommelig had. Maar ik was nu wel zo wijs geworden om niets daarvan te zeggen.

Ik ergerde me wel een groot beetje dat ze 's avonds zo vaak in slaap viel, terwijl haar jongste zus toch op visite was. Maar och, ik had een mooi boek en er was niet altijd evenveel te praten, dus wijselijk hield ik weer m'n mond.

Maar toen op een dag de oudste dochter niet eerder de vaat ging wassen dan na haar moeder een grote mond gegeven te hebben, en de tweede zich verschuilde achter een z.g. "berg huiswerk vanavond", nee, toen voelde ik me toch geroepen om daar iets van te zeggen. Zoiets zouden wij vroeger bij moeder niet hebben moeten proberen.

Wéér lachte Zus fijntjes en zei: "We spreken elkaar weer als jouw Greetje 14 jaar is, en jij de zesde baby verwacht."

.. ..

Die avond zat ik stilletjes boven mijn boek over dat gezegde na te peinzen: Als jij de zesde baby verwacht! Zou ik dán mijn kasten ook nog netjes hebben? Zou ik dán nog boeken kunnen lezen, of óók 's avonds in slaap vallen? En toonde mijn kleine 3-jarige Greetje nu al vaak niet dat ze een eigen willetje had? Hoe zou dat zijn als ze veertien is??...

.. ..

Och, wat had ik toch al veel geleerd! Och, och, wat was ik toch al wijs en verstandig geworden! ...

Joop Stroom.

Geef Uw
Adresverandering
steeds tijdig op
aan de
Administratie van
CALVINIST-CONTACT

Het beroemde product
Gestaal
(zie ingezonden mededeling in dit nummer)
wordt nu ook verkrijgbaar gesteld in Canada. Schrijf aan:
VAN HERMON'S IMPORT
620 Parkinson Rd., Woodstock, Ont.
VRAAG UW GROCERIES EN DRUGSTORES

A Preacher Reflects On The Synod Of His Church

WHAT DID SYNOD SAY?

by Rev. C. Wm. Flietstra

I was a delegate to the Synod of 1962. Upon returning to my congregation, I was bombarded with questions such as "Was it a good Synod?", "What did our denomination decide regarding the Seminary?", "Were you satisfied with the votes on some of the more important issues?". Because of such questions, it would be well to take a long and critical look at the Synod which is now part of our historical record. What did it say? What did it propose? Was it consistent to existing principles of polity? And many more questions come to mind.

In the first place, the Executive of our Synod was a wholesome crosssection of our international denomination. The President and the First Clerk are ministers in two of our Ontario churches. This was heart-warming to the 28 man delegation of the Canadian sector. Both officers were duly qualified to assume their responsibilities expected from them by the assembly. The Vice-President together with the Second Clerk were delegated from Classis Kalamazoo and Holland respectively. They, too, proved capable for their task.

Running through the business of this Synod, we see decisions relative to 1) Church Order and Church Polity; 2) Missions — Foreign and Domestic; 3) Educational Matters (inclusive of tenure of Seminary President); 4) Publication Matters; 5) Varia; 6) Protests and Appeals; and 7 Budget or Financial Matters. I will attempt to re-capitulate each of the decisions under the above headings and present a brief subjective analysis of them.

In the two committees dealing with church order matters, the Synod took action to approve request of Classis California for a division into north and south respectively. In the matter of ecumenical correspondence with the OPC denomination, priority for study was recommended in the area of ecclesiastical polity. It was this area which the standing committee also felt was the more urgent of all. Basic regulations were drawn up relative to the stipulations of both Articles 5 and 9 which were integrated with the compilation of all Synodical decisions relative to said articles of our Church Order. These basic regulations were given to a future study committee to review and make recommendations with respect to certain problems encountered with ambiguous decisions.

With respect to the Conclusions of Utrecht, the Synod retained these Conclusions in essence but also declared that they "shall not be used as a test for membership or holding office in the CRC, nor as a test for admitting ministers to the CRC ministry".

Other matters in the area of Church Order included e.g. 1) Appointment of delegates to the forthcoming RES to be held at Grand Rapids, 2) Approval of the Constitution of the C.R.W.R.C. (Chr. Ref. World Relief Comm), 3) No comment or clarification on the overture of Classis Alberta North with respect to use of terms layman and lay-member, and 4) Synod did not accede to the idea of an "Information File" for ministers since such was considered impracticable. It is significant that Synod seemingly did not get the point at issue in the Alberta overture re: the use of the word "lay-". The common conscensus of opinion on the overture seemed to be that such a designation was excellent and acceptable English diction and as such not subject to historical questioning! The underlying comparison in the Romanistic theology was never discussed. It is equally noteworthy that on the subject of the "Information File" for ministers, one found such interrogations listed as "Height", "Weight", "Wife's maiden name", etc. One may wonder in which way this would be considered in the evaluation of a call to a given minister.

Coming to the work of Missions, it was decided to promote the service by our churches of a Christian witness "on or near the St. Lawrence Seaway." The desirability and practicability of a Chaplaincy in St. Lawrence and Great Lakes area are to be studied and recommendations presented to the Synod of 1963. This matter comes to the attention of our church by way of an investigation of this area previously by our Minister of Evangelism as also various conferences held with Rev. J. Wristers, chaplain at New Orleans. It was felt that this work constituted a strategic phase of our witness to thousands of seamen who annually go through the 2,000 mile waterfront from Quebec City to Chicago.

It was also decided to refer the whole matter of our Indian field to a committee for study and advise the forthcoming Synod of 1963. With respect to the Mexico problem, Synod placed the jurisdiction of field in a study committee to also report in 1963. This joint committee is to be known as "Committee on the Administration of Indian and Mexican Fields".

New fields of Guam and the Philippine Islands were approved to be continued from the work done by the Prot. Ref. denomination previous to the union of the two denominations. Such fields, however, are limited in extent of expansion, Synod also decided to call an ordained man for Taiwan and for Argentina.

With regard to our Canadian immigration work, Synod decided to continue the committee as constituted by various classes and the Minister of Evangelism. Also that this committee study the feasibility of making this work regional in scope.

In the matter of Educational Affairs which deal directly with our own Calvin College and Seminary, Synod approved various recommended re-appointments to the college as recommended by the Board of Trustees in its report. Among these re-appointments was the new appointment of the College Chaplain by the Board of Trustees. It was with interest to read in the Agenda the overture of Classis G.R. East (Over. #8) to "reconsider the decision of the Synod of 1961" for the appointment of such a position in our college. One wondered what arguments and defense this classis would employ to the Board and the Synod. However, prior to the consideration of such an overture, G.R. East requested Synod "not to take action on Overture #8" in a separate communication. What prompted such withdrawal? Did G.R. East feel that the Board of Trustees was principially correct in the appointment of a college chaplain independent of an organized church? Or did they perhaps retreat from a rising pressure on the church universal of what might be termed "ecclesiastical bureaucracy"? This position of college chaplain should make the church-at-large ask itself the question, "Wherein does the responsibility of the local church lie towards youth under its jurisdiction and pastoral care?"

Another step in the process of expansion and future building programs was taken when Synod was asked (and granted) approval to authorize the Board to purchase architectural services necessary to proceed with programming and planning of Music-Speech Auditorium, Chapel, Adm. Classroom Bldg., Science Bldg., and Student Union at Knollcrest. Also to proceed with negotiations to obtain 105 acres of land south of the Knollcrest campus with authority to purchase same. Much discussion echoed on the floor of Synod as to whether or not our church and our church-related college was not engaged in real estate speculations. Was this land area so essential that we as a Synod must put our stamp of approval on such? Is this really the ecclesiastical task of an ecclesiastical body such as a Synod? Why could not Kingdom-minded members within the Knollcrest area band together and negotiate such a transaction independent of the institutionalized church of Christ? One delegate was so moved by the illegimacy of such a procedure that he entered his negative vote on the Synodical record for the home constituency to witness!

With respect to our Seminary, Synod gave re-appointments with "indefinite tenure" to the following professors and Associate Professors: Harold Dekker, Fred H. Klooster, Carl G. Kromminga, Martin Monsma, Marten Woudstra, and John H. Kromminga. The matter of "indefinite tenure" brings up an interesting observation. It fosters, seemingly, a philosophy of policy which I would like to term "solidification vs. periodic review". A particular professorship or executive is by such designation solidly entrenched in such position for life barring extreme doctrinal or practical difficulties. Even by a very close vote of the Synod, 68 to 56, the Presidency of the Seminary was thus "solidified" in an indefinite term of office. One might readily inquire, "Is this justified in the light of our Church Order (position argued by three Seminary professors in a separate communication)?" "Is this to be favorably received by the grass roots of our denomination because of the closeness of the vote?" "Is such a policy wise?" I would contend that such a policy is moving in the direction of centralization of power which is always weighted with serious dangers.

In the election to the Chair of Church History, the pastor of our Toronto I CRC, Dr. L. Praamsma was chosen. This comes also as a distinct honour to a capable and respected colleague. It also gives to our Seminary Canadian as well as Netherlands thinking which undoubtedly will prove stimulating and wholesome. It gives this writer somewhat of a personal pride to learn of such an appointment since the esteemed brother is also a first cousin.

It was in the consideration of "Publication Matters" that Synod showed strange taste. For soon after Synod commenced its business, it proceeded on the questionable course of action to "approve at this time the appointment of a full-time editor for the committee on education for the purpose of preparing materials for catechetical instruction and daily vacation Bible schools." The Rev. W. Vander Haak of Kalamazoo was selected and approved for this position. Full-time editor means, of course, that the large church in which he is now pastor is left vacant. It means that an under-shepherd called to minister the Word and the sacraments is now made into what might be called "journalistic-dominee". Is this the right direction to move? Later, in the business of Synod, it was decided to have an ordained minister to be in the position of Director of the Y.C.F. It was claimed that this position is "spiritual in character" and "directly related to the ministry of the Word". However, in the grounds submitted for justification of such position one can read these facts 1) Task is spiritual as evidenced by the fact that the work is "to maintain proper, spiritual, Reformed character of the youth movement." He does this as editor of the Young Calvinist . . ." by writing and editing other materials (journalism) . . . by speaking engagements . . . by correspondence with youth at home and in armed forces . . ." He sets "the proper spiritual tone for the federation". The direct relationship to the ministry of the Word is justified by the fact that he must "give the direction to the many rallies, Bible conferences, the annual convention and other meetings . . ." Also, "the interpreting of the Word in editorials and many speaking engagements". Where has the church come in evaluating the positive and direct duties of the gospel ministry when it argues in Synodical assembly that activities

(Continued on page 9)

Goedkope Boot passage in groepsverband

Vraagt volledige inlichtingen

JOHN VANDER VLIET,
304 Dundas St. W., TRENTON, Ont. EX 2-4641

WORLD WIDE TRAVEL SERVICE,
359 Wilson Ave., DOWNSVIEW (Toronto), Ont. ME 5-5661

KOOPS TRAVEL SERVICE,
543 Brant St., BURLINGTON, Ont. NE 4-1813

KREEFT'S TRAVEL BUREAU,
968 Exmouth St., SARNIA, Ont. ED 7-8559

C. STEENHOF,
43 Crane Ave., WESTON (Toronto), Ont. CH 1-0811

Ga op de snelle en genoeglijke wijze naar HOLLAND

"ARKADIA"
20.650 TON
19 KNOPEN

NAAR AMSTERDAM
voor zo weinig als
$175
Touristenklasse, Voordelig Seizoen* Halve rondreis

NAAR COBH • LE HAVRE
LONDEN • AMSTERDAM
BREMERHAVEN

Zodra U de eerste stap aan boord zet voelt U zich meteen al thuis! Zelfs tegen de laagste Touristen tarieven geniet U *al* de comfort van de "ARKADIA"—haar warme gastvrijheid, voortreffelijke bediening. Luchtgekoeld dineren, heerlijke Europese en Canadese keuken. Europese muziek, dansen, 14 publieke zalen; een van de grootste, overdekte, drijvende zwembaden.

VANUIT MONTREAL: 17 Augustus*, 7 September*, 28 September*.
2 December* (Kerstvaart)

Ga naar Uw reisbureau of de

GREEK LINE

751 Victoria Square, Montreal • 89 King Street E., Toronto
850 W. Hastings Street, Vancouver

Sunflower Work

Een zeer aantrekkelijke evangelisatie methode

In de pastorie van de Chr. Ref. Church van Newmarket, Ont. wordt zeer belangrijk werk verricht. Dit wil natuurlijk niet zeggen, dat het werk in andere pastorieën niet veel te betekenen heeft, maar wij willen toch wel even speciaal op dit speciale werk wijzen.

Dezer dagen ontvingen wij een herziene uitgave van het "Sunflower Book", een handboekje, waarin de werkzaamheden en doelstellingen van een evangelisatie-methode zijn omschreven, waarvan Rev. en Mrs. D. Habermehl in Newmarket, Ont. de grondleggers zijn. De buitenwereld heeft daar misschien niet veel van gemerkt, maar in alle stilte is daar een schema ontworpen, dat wel eens een belangrijke steun zou kunnen gaan vormen voor vele kerken, die het evangelisatie-werk een nieuwe impuls willen geven.

De "Sunflowers" vormen een club met ranks, badges and neckerchiefs en al. De naam "Sunflower" is gekozen omdat, zoals het boekje zegt, de zonnebloem "is opened only by the light of the sun and then turns and follows the sun in its course from east to west." Het verband ligt voor de hand. De meisjes die lid zijn van deze clubs, moet het besef worden bijgebracht dat "they need the Lord Jesus as badly as the Sunflower needs the sun."

Men onderscheidt drie rangen in de club, de "seedlings", de "buds" en de "flowers".

Om seedling te worden moeten de meisjes tenminste negen jaar oud zijn, 75% van de vergaderingen bezoeken, begrip hebben voor de naam van de club, haar doel, belofte en lied. Zij moeten het bijbelvers van de rang van buiten kennen, een door de leidster aangewezen huishoudelijke taak doen, een brief schrijven of een bezoek brengen aan een ziek kind, dat door de leidster wordt aangewezen, en een "merit badge" verdienen. Deze "merit badge" houdt verband met natuurstudie.

Om "Bud" te worden moeten de meisjes tenminste 11 jaar oud zijn, en behalve de meeste van de hiervoren genoemde daden, een essay schrijven over de betekenis van het lijden van de Heiland, naaiwerk doen dat de leidster voorschrijft, een essay schrijven over een bezoek aan een kunst- of historisch museum, en twee "merit badges" verdienen, ditmaal voor veiligheid en voor sparen.

Om "flower" te worden moeten de meisjes 13 jaar oud zijn, en bovendien een essay schrijven over Pasen, iedere dag voor drie weken eigen bed opmaken en gedurende drie weken een speciale huishoudelijke taak vervullen; een biografie lezen van een beroemde Christen-vrouw en daarover een essay schrijven en dan drie "merit badges" verdienen, n.l. voor "home making", "physical fitness or art" en "Bible knowledge."

Uiteindelijk worden de meisjes naar het verkrijgen van een certificaat geleid, waarvoor bepaalde prestaties worden verlangd, die natuurlijk zijdelings of direct met evangelisatie verband houden.

Wij weten niet hoe deze opzet in de praktijk werkt, al willen wij er meteen bijzeggen, dat onder bekwame leiding dit werk haast wel slagen móet.

Wij hebben grote waardering voor dit pionierswerk en zouden allen, die hiermede kennis willen maken, willen aanraden zich in verbinding te stellen met Rev. Habermehl (adres: 196 Parkview Cres., Newmarket, Ont.). De boekjes zijn voor 30¢ per stuk bij hem verkrijgbaar.

De samenstellers zijn er zich van bewust, dat dit werk nog in opkomst is en dus nog wel in kleine onderdelen gewijzigd kan worden. Bovendien heeft dit alleen betrekking op het werk onder meisjes. Naar wij vernemen, ligt het wel in de bedoeling iets dergelijks voor jongens eveneens mogelijk te maken.

Wij menen, dat het werk dat onder leiding van Rev. Habermehl wordt verricht allerwege belangstelling en steun verdient, en daarom zouden wij het hartelijk willen aanbevelen.

D. F.

CHURCH and NATION needs the help of us all

Will you gain subscribers? Or could you encourage the set up of a publicity committee in your church? Or are you willing to ask for gifts or for a collection at a meeting?

Support Church and Nation

Administration address:
10 Golfdown Drive,
Rexdale, Ont.

Een Hollandse machine . . .

wereldberoemd!

Dit is de Vicon-Lely harkkeerderspreider "Acrobat", de Nederlandse machine die in alle werelddelen een begrip werd voor snel en doeltreffend werk bij de hooioogst.

De "Acrobat", voor elke tractor met driepuntsophanging, wordt bediend door de bestuurder. Het verstellen van de ene werkstand in de andere is in een ogenblik gebeurd. De machine werkt schoon, beschadigt het gewas niet en volgt de oneffenheden van de bodem. De flexibele tanden en hun bevestiging aan de harkborden garanderen de grootste weerstand tegen breuk.

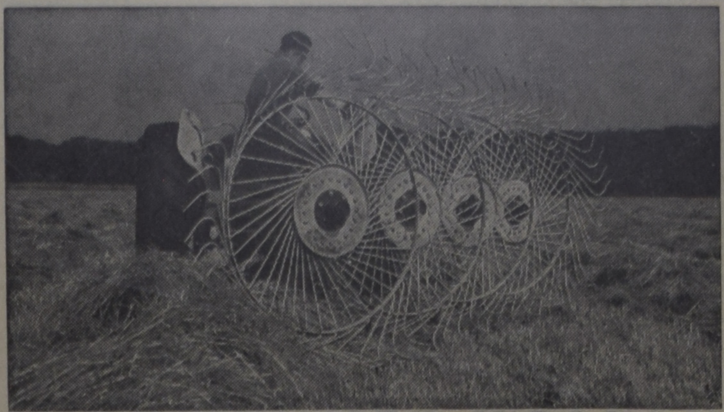

H. VISSERS N.V. NIEUW VENNEP HOLLAND

Vicon®

British Columbia: Shepherd Bros. Equipment, P.O.B. 741, New Westminster, B.C.

Alberta: Alberta Engineering Ltd. Wetaskiwin, Alberta.

Manitoba: Allied Farm Equipment Ltd. 980 Pacific Avenue, Winnipeg, Manitoba.

Saskatchewan: Dumarr Equipment Ltd. 140 East 4th Avenue, Regina, Sask.

Ontario, Quebec, and N.S., N.B.: Truck & Tractor Equipment Ltd., 2539 Dixie Rd., Dixie, Ont.

Prince Edward Island and N.S., N.B.: The Hall Manufacturing and Cold Storage Company Ltd., Summerside, P.E.I.

'N MOOI WERK IN 'N PRACHTLAND

door Rev. J. GRITTER.

(4)

WERK, WERK!

De overkomst van die duizenden immigranten die sedert 1947 van Nederland naar Canada kwamen, bracht werk mee, veel werk.

Werk voor de regering in het vaderland, die de noodzakelijkheid van emigratie naar andere landen inzag. Kritiek heeft ook dienaangaande nooit ontbroken. Kortzichtigheid had daar veel mee te doen. Daar waren er zelfs die het jammer vonden, dat Holland op die manier veel goed bloed moest verliezen. Maar de regering zette door, maakte emigratie zo gemakkelijk mogelijk, en dat gaf werk.

Werk bv. voor de Christelijke Emigratie Centrale in Den Haag, en op andere plaatsen. Het is geen kleinigheid steeds met de telkens veranderende emigratie-mogelijkheden en -regels op de hoogte te blijven; de rechte voorlichting te geven; altijd maar weer tegen verkeerde begrippen in te gaan; de mensen naar zijn beste weten te helpen. De heer Cnossen heeft reis na reis afgelegd, naar de United States en Canada, naar Australië, Nieuw Zeeland, Zuid Afrika, Zuid Amerika, en waar al niet, om toch maar op de hoogte te blijven. Bestuur en personeel hebben zich ingespannen om ook in dezen Gods Koninkrijk te dienen. Wie de gelegenheid gehad heeft om een beetje van nabij dat werk gade te slaan heeft geen moeite om daarvoor waardering op te brengen, al is het waar dat alle werk dat wij zondige mensen doen steeds onvolkomen blijft. Nu de heer Cnossen spoedig dit werk denkt neer te leggen mogen we uit de verte hem en allen die hem terzijde stonden wel een woord van hartelijke dank toeroepen.

Wat een werk voor de emigranten zelf wanneer men het oude vaderland gaat verlaten om een nieuw vaderland te zoeken! Die gedachte alleen reeds kan iemand aangrijpen. Dat weet ik nog uit mijn eigen jonge jaren toen we in April, 1912, vanuit Rotterdam de Noordzee opvoeren en zongen: "Vaarwel, mijn dierbaar vaderland; lief vaderland, vaarwel." Maar daar moet men maar niet teveel aan denken, daar is ook niet veel tijd voor. Want er is werk aan de winkel. Bezittingen moeten van de hand gedaan worden. Kantoren moeten worden bezocht, waar soms lange gesprekken moeten worden gehouden. Papieren moeten in orde gebracht worden. De kisten moeten verzorgd worden. Wat kan mee, wat niet? Soms kan men behoorlijk de tijd nemen om dit alles te beredderen; soms moet het met koortsachtige haast. Als men dan tenslotte klaar is, of in elk geval meent klaar te zijn, en afscheid genomen heeft, en zijn plaats op schip of vliegtuig heeft ingenomen, slaakt men een zucht van verlichting: Zie zo, dat is dan nou eindelijk achter de rug! Men hoopt op een mooie reis, men zal genieten. Vol verwachting ziet men het onbekende westen tegemoet.

En als men dan straks in het nieuwe land voet aan wal zet, is er iets wonderlijks gebeurd: van emigrant is men nu omgezet in immigrant. Migrant komt van een woord dat betekent: trekken van de ene plaats naar de andere, verhuizen, overgaan. "E" is een voorvoegsel dat betekent: uit. Een emigrant is dus iemand die uittrekt; hij laat zijn oorspronkelijke woonplaats achter en gaat er uit. Zet men voor migrant het woordje "im", dan krijgt men: immigrant, iemand die intrekt, in een nieuwe plaats, in een nieuw land. Zo ongemerkt, vaak zonder dat men zich dat bewust is, heeft die verandering plaats: men wordt immigrant. Dat doet die zeereis of die luchtreis. Als men dan straks uitstapt is de houding heel anders: de blik is nu naar de toekomst, men trekt een nieuwe woonplaats en een nieuwe toekomst in.

En dat betekent dan ook weer: werk. Werk, om aan de slag te komen, om zich in het nieuwe leven in te werken. Alleen iemand die dat zelf heeft meegemaakt of die het van nabij heeft kunnen zien, weet daar van.

In dit verband mag ik niet verzuimen iets te zeggen over de vertegenwoordigers van de Canadese regering. Dat is een werk geweest: twee millioen mensen uit andere landen ontvangen en zoveel mogelijk verzorgen, wat de stoffelijke en maatschappelijke zijde van hun leven betreft! Sponsors zoeken, plaatsen inspecteren, papieren in orde brengen, de mensen bij aankomst opvangen, moeilijkheden tussen immigrant en baas nagaan en verhelpen. En ga zo maar door. Gedurende ons zesjarig verblijf in London was ik heel vaak op het immigratiekantoor. De beambten waren altijd vriendelijk, gereed om te helpen. Dat er wel eens fouten gemaakt worden is te verwachten. Maar dat er ernstig gestreefd is om zoveel mogelijk in al de behoeften te voorzien, en dat er veel werk verzet is in de kantoren in Nederland en in Canada, aan de spoorwegen en in de luchtdienst, en wat al niet, is buiten kijf. Dat er niet meer moeilijkheden waren mag wel onze verwondering wekken.

Als men zo bij gelegenheid eens in een immigration office binnenkomt en de heren ziet zitten aan hun schrijftafels, lijkt dat niet zo gek: een aardige baan, vast werk, zeker wel een behoorlijk loon.... Sommigen zouden geneigd zijn te zeggen: 'k Wou dat ik het maar zo had.

Toch zou dat allicht niet meevallen.

U moest ze maar eens zien, soms, als daar een groep immigranten binnen valt: Ze verstaan het Engels nog haast niet, kunnen zich heel moeilijk verstaanbaar maken, hebben allerlei problemen, worden ongeduldig, kwaad of mismoedig. Is er niet iemand die Duits verstaat, of wat het ook is? Het is soms maar een toer om er door te komen.

Op zekere morgen heeft men in de immigration office in London al vroeg bezoek. Een Nederlandse immigrant met vrouw en kinderen zijn enkele maanden bij een boer geweest. Ze kunnen het daar niet vinden. De toestand wordt spannend. Het lijkt dat het op vechten uit zal lopen. De vorige avond zijn ze nog in een dienst geweest, hebben ze in dominee's oren hun klachten uitgestort, heeft hij getracht ze te kalmeren en moed in te spreken. Maar het mocht niet baten. Nu zijn ze 's morgens om negen uur al op het immigratie-kantoor en eisen een andere plaats. Naar die boer gaan ze niet weer heen. Wat dan? Dat moeten de heren maar weten. Dominee wordt nogeens gebeld. Tenslotte gelukt het de fieldman een andere plaats te vinden.

Een steile Hollander komt met z'n tas onder de arm naar Canada. In Nederland deed hij kantoorwerk. Daar is hij in thuis en dat gaat hij doen. Er is hem in Nederland gezegd dat hier veel zulk werk is. Dus: hier ben ik nou, nu zorgen jullie voor me. Men tracht hem duidelijk te maken dat die baantjes hier niet voor het grijpen liggen, dat het wat tijd neemt, dat het beter zou zijn eerst maar wat anders aan te pakken. Maar dat maakt niet de minste indruk. Elke dag loopt hij met z'n tas rond en verwacht dat hij behoorlijk verzorgd wordt. En als dat niet spoedig gelukt deugt er van de voorlichting en van de verzorging hier niks. Het is eenvoudig een rotzooi!

Op zekere dag kom ik het kantoor binnen. Daar zitten een hele hoop jonge kerels, op de banken, op de vloer. Men kan er bijna niet door. Hulpeloos, als een kudde schapen, liggen ze daar.

"Nu," zeg ik, "wat heb je hier nou?"

De inspecteur schudt z'n hoofd, ziet me lachend aan. "Portugezen," zegt hij.

"En wat moet je daar mee?"

"Die moeten naar de farm. En ze zijn doodsbenauwd als ze een koe zien. Het zijn meest ongetrouwde jonge kerels. Sommigen schreien om moeder te zien."

Wel, een mooi baantje voor de heren!

Werk? In sommige jaren geweldig veel. Hoofdbrekens? Niet weinig. Laten we dat maar waarderen.

Canada heeft er nogal wat voor over gehad die nieuwelingen binnen te halen. Zelfs tegenover verzet van eigen volk, vooral van de zijde van de labour unions.

Moge het Canada ten goede komen.

(Wordt vervolgd.)

DE VLUCHT NAAR DE VRIJHEID

Der Gärtner wijst er op dat het Vier-Mogendheden-Verdrag inzake Berlijn een vrij waardeloos verdrag schijnt te zijn. Sinds 13 augustus is Oost Berlijn in de Oost-zône opgenomen en tegelijkertijd hoofdstad van dat gebied geworden, ofschoon dit in strijd is met genoemd verdrag. In West Berlijn kan de Bondsrepubliek geen dienstplicht invoeren, omdat de republiek daar geen zeggenschap heeft. Maar in Oost Berlijn gaat men rustig zijn gang en de Sovjet heren trekken zich niets aan van de protesten van de westelijke commandanten.

Hoe sterk de vrijheid blijft trekken blijkt wel het sterkst uit het feit, dat niettegenstaande verscherpte grensbewaking, de beruchte muur, prikkeldraad en mijnenvelden, er altijd nog weer mensen zijn die trachten de Oost-zône te ontvluchten. Reeds 24 uur na het in werking treden van de nieuwe dienstplichtwet in de Oost-zône hebben zich de eerste jonge mannen van de lichtingen 1940-43, die op 12 Februari zouden moeten opkomen, in West Berlijn als vluchtelingen gemeld. Voor de derde maal sinds 13 Augustus 1961 is het bewoners van het in de Sovjet-zône gelegen district Eichsfeld gelukt in een grotere groep gezamenlijk naar het Westen te vluchten. Bij storm en regen gelukte het 15 inwoners van het dorp Ecklingerode, onopgemerkt door de grenswachters van de Sovjet-zône naar de Bondsrepubliek te ontkomen. Door deze vlucht onttrokken zich 15 bewoners van dit dorp aan de dreigende evacuatie. Onder een kogelregen van Sovjet machine geweren zwommen twee verloofden bij Eisenach over de rivier de Werra. Daarbij werd de jonge man aan zijn been gewond.

De Gärtner roept uit: Hoe lang zal het nog duren dat om der wille van de vrijheid Duitsers uit Duitsland naar Duitsland moeten vluchten?

(ICN)

30 DAGEN IN EUROPA

U behoeft U NIET bij een groep aan te sluiten om GOEDKOOP te reizen. U krijgt persoonlijk 25% korting op een bootretour.

Dit geldt voor afvaarten vanaf 1 October tot 28 Februari naar Europa.

Vraagt voor volledige gegevens:

GUIDE TRAVEL BUREAU

G. DENHARTOG 39 King Street, Box 733, AYLMER, ONT.
Phone 1152 Privé adres: 81 South Street East

EEN AUSTRALISCH GRAPJE

Als hier het voorjaar nadert gaat men in Australië het najaar tegemoet. En bij het begin van het herfstseizoen werden ook de catechesaties hervat. Daarover schrijft Ds. J. Jonker van Wellongong in de Church Letter van New South Wales onder het hoofdje "Een nieuwe ziekte": We hebben veel gehoord over hepatitis, waardoor de mensen ziek worden en gele gezichten krijgen. Sinds we weer met de catechesaties begonnen zijn schijnt zich een wonderlijke ziekte te hebben ontwikkeld: Catechitis. Die ziekte laat je vergeten alles wat je ooit geleerd hebt, behalve de vier woorden "Ik weet het niet", en ze is oorzaak dat de dominee een rood gezicht krijgt. Er zijn enkele van deze gevallen geconstateerd. Zou geloofs-genezing hier redding kunnen brengen

(ICN)

•

EEN CHRISTELIJKE RADIO-ZENDER VOOR NEW YORK

Binnenkort zal New York City 24 uur per dag de beschikking hebben over een Christelijk radioprogramma, als de plannen van Family Stations Inc. slagen.

Een comité van predikanten en christelijke zakenmensen in New York heeft gedurende verscheidene maanden vergaderd over de noodzakelijkheid van een christelijke radiozender voor de 18 milloen mensen in het gebied van New York. Toen dit comité vernam van de activiteiten van Family Stations Inc. aan de Westkust van Amerika, hebben ze deze Californische vereniging zonder winstgevend doel uitgenodigd voor het New Yorkse gebied een zender te kopen en te exploiteren. (ICN)

ELORA ZANGERSDAG

Bezoekt onze stand op 6 Aug. a.s., waar wij voor de dag komen met een pracht sortering BOEKEN EN GRAMOFOONPLATEN

Chr. Book Centre
ANTON LAMMERS
Hamilton, Ont. JA 2-1234
36 Longwood Rd. N.,

Voor ROOKVLEES en PLOCKWORST

Gesneden of aan een stuk is het beste adres:

HOPMAN'S

MEAT MARKET

5 Emma St. Tel. EL 2-0740
CHATHAM, ONTARIO
P.O. Box 612

Alles is "Government Inspected".

Gaat U verhuizen?
dan naar:

VAN'S MOVING & CARTAGE
(eigenaar J. Vander Wal)

Speciaal ingericht voor het vervoer van Emigratiekisten. Verder: Van Stake, Dump en Platformtrucks. 1562 Muir Rd., PORT CREDIT, Ont. Tel.: Office EM 6-4090.
After 5 CR 8-3253

Onder de SCHEMERLAMP

Beste Lezeressen,

Zoals de vorige maal afgesproken, zullen we samen de brieven doorlezen, die binnenkwamen over het onderdwerp: "Wat verwacht U van een huisbezoek?" Misschien zal iemand zeggen: het is midden in de zomer en niet de geschikte tijd om over zoiets te praten! Eerlijk gezegd, heb ik die gedachte ook even gehad? maar kwam toen tot de slotsom, dat het juist het goede ogenblik is. Het nieuwe huisbezoekseizoen staat alweer voor de deur en wie weet . . . wellicht kan iemand, ambtsdrager of gemeentelid, zijn voordeel doen met wat er in ons gesprek naar voren komt. Twee der briefschrijfsters roerden in het voorbijgaan ook een verwant punt aan: onze onmacht om te getuigen. Hun brieven hebben al langer dan normaal op behandeling moeten wachten, dus liever dan hun opmerkingen weer in de "files" te bergen, geef ik die meteen aan U door. Dan kunt U er op een stille zomeravond in Uw luie stoel over nadenken en later — indien gewenst — op reageren.

Hier komt dan eerst onze lezeres Jane, zij schrijft kort maar "to the point":

"Mijn antwoord op de vraag is: een gesprek van hart tot hart. Het moet dus van twee kanten komen. En hierin ligt volgens mij juist een moeilijkheid: het slagen van een huisbezoek wordt zo vaak alleen van de ouderlingen verwacht. Om tot een gesprek van hart-tot-hart te komen, verwacht ik van mezelf, dat we voor we huisbezoek ontvangen het in gebed zullen brengen. Verder, dat ik probeer de broeders te zien, als zij die voor de Heer werken en door Hem gezonden zijn. Dat ik probeer niet geïrriteerd te worden door die ene broeder, die ik zo moeilijk begrijpen kan.

Van hen verwacht ik, dat ze me werkelijk vragen zullen stellen, waarop ik ook eerlijk moet antwoorden. Ook bovenal, dat ze kunnen luisteren, niet in de rede vallen of tot verkeerde conclusies springen. Dat ze begrip zullen tonen voor mijn geloofsmoeilijkheden, naar hun beste vermogen mij zullen helpen en me bestraffen, wanneer dat nodig zou zijn. Saskia, ik hoop, dat U veel reacties op Uw vraag zult krijgen en dat huisbezoekers en -ontvangers erdoor geholpen zullen worden."

Bedankt voor je helder antwoord, Jane, waarin je de zaak zo keurig van beide kanten hebt belicht. Lees je nu even verder met ons mee? Hartelijk gegroet!

De tweede schrijfster is hier reeds eerder aan het woord geweest. Om geen verwarring te wekken met een voorgaande briefwisseling, geven we haar de schuilnaam Roelie. Zij zegt:

"Hierbij een antwoord op je vraag. Bij het huisbezoek verwacht ik mij eens uit te praten over mijn innerlijk leven, wat niet altijd lukt. Een nadeel hierbij vind ik, dat er alleen mannen bij je komen. Tegenover een vrouw zou ik me beter kunnen uiten. Ook valt het niet mee dat er van je verwacht wordt, dat je koffie of thee schenkt. Je kunt je zodoende niet helemaal op het gesprek concentreren of je raakt de draad kwijt. Een voorbeeld, hoe het niet moet: één keer bleef een ouderling de hele tijd aan het woord en gaf ons geen kans om ook wat te zeggen. Dat is volgens mij niet de bedoeling van het huisbezoek.

Nu nog wat. Ik heb altijd de mensen van het Leger des Heils benijd om de vrijmoedigheid, waarmee ze getuigen, en vroeg me af waarom wij, gereformeerden, dat toch niet konden. Nu begrijp ik het beter. Net als in alles, moeten we ook hierin onderlegd zijn. Zou het niet goed zijn, als alle jongelui op catechisatie onderricht kregen, hoe buitenkerkelijken te benaderen enz.? We zijn allemaal "soldiers of the Cross", maar worden zonder training de oorlog ingestuurd. Geen wonder, dat vele deserteren. Wat denk jij hiervan?"

Wat ik ervan denk, is gauw gezegd: je hebt een "point" daar, zo omvangrijk, dat wie het niet ziet wel stekeblind moet zijn! Ik zou voor de aardigheid wel eens willen weten, hoe groot het percentage kerkleden is, dat daadwerkelijk (niet alleen op papier) onder buitenkerkelijken arbeidt . . . Met je voorstel ben ik het van harte eens. Lange deze weg leggen we het voor aan al onze predikanten en kerkeraden. 't Moet toch mogelijk zijn om op catechisatie — waar nu en dan onze verhouding tot de ongelovige als vanzelf ter sprake komt — ook duidelijke richtlijnen aan de oudere jongens en meisjes te geven hoe met deze mensen over het geloof te spreken. Het zou ideaal zijn, als er enkele lesuren apart aan gewijd konden worden. (Echter ben ik bang, dat de meeste predikanten hierop zullen uitroepen: "We komen nu al niet klaar!") In elk geval zal het al een stap in de goede richting zijn, wanneer zij voortdurend **tijdens het behandelen** van de stof met deze behoefte van hun toekomstige gemeenteleden welbewust en meer rekening houden.

Bij je opmerkingen over het huisbezoek, Roelie, zou ik nog dit commentaar willen geven: je zult lang moeten wachten, voordat er een vrouw als ouderling bij je op bezoek komt! Van vrouwelijke ambtsdragers moeten onze kerken niets hebben . . . en in hoeverre dit standpunt schriftuurlijk-correct is, laten we als wijze vrouwen wijselijk buiten beschouwing. Je tweede bezwaar, dat je de draad van het gesprek kwijtraakt vanwege je plichten als gastvrouw, is echter gemakkelijk op te heffen. Als je van tevoren even de tijd afspreekt met de ouderlingen, kun je toch zorgen, dat alles klaar staat bij hun komst? Je schenkt dan eerst in en blijft er voor de rest van het bezoek rustig bij zitten. Geen enkele ouderling zal het je kwalijk nemen, wanneer je niet meer dan één "bakje" aanbiedt. Bedenk, dat ze meestal twee bezoeken op dezelfde avond afleggen, zodat die droge kelen van hen al genoeg lafenis krijgen!

Ook de derde brief is afkomstig van een jonge lezeres. In een lange brief kwam ze langs een andere weg op Roelie's punt uit: onze onmacht om van ons geloof te getuigen. We nemen een gedeelte over:

"Wij, als leden van de Christian Reformed Church, zijn te arrogant en te zelfgenoegzaam geworden. Wij denken haast, dat als je de lering van Calvijn maar aanhangt, je er vanzelf wel komt. Terwijl dit in zich geen waarde heeft: het komt er maar op aan, hoe wij ons geloof in practijk brengen. Soms denk ik wel eens, dat wij zo moeilijk kunnen getuigen, omdat we ons door onze vele belijdenissen mooie termen en frasen hebben aangewend, terwijl ons hart er buiten staat. Ik mis zo vaak de geloofsblijdschap bij mezelf, die ik wel zie bij vele Canadese christenen, die vaak krachtdadig bekeerd zijn. Dit moest toch niet zo zijn.

Het huisbezoek is voor mij bijna altijd een geforceerd geestelijk gesprek, waarvan ik werkelijk het nut niet kan inzien. Veel liever zou ik een soort praat-avond hebben met een kleine groep, waar dan de dominee of een ouderling een bijbels onderwerp zou bespreken met de aanwezigen. Maar zoals altijd, de beste stuurlui staan aan wal: het is gemakkelijker om critiek te hebben als buitenstaander. Okke Jager zegt in een van zijn boeken: "Als wij allemaal de dingen eens een beetje meer met een glimlach zouden bekijken, dan zou er heel wat minder gevochten en heel wat meer liefde betoond worden." Die glimlach ontbreekt bij mij nogal eens, dus zal ik met al mijn critiek de schuld bij mezelf moeten zoeken."

Kom, niet zo somber, je kunt toch ook critiek leveren met een glimlach? Ja, Linda, (wat zeg je van deze schuilnaam?) er zijn in onze kring slechts weinig mensen, die eenvoudig en toch met overtuiging tot anderen kunnen spreken over hun verhouding tot de Verlosser der wereld. Van dit verschijnsel kunnen vele dingen de oorzaak zijn. We noemen slechts: verlegenheid, valse schaamte, gebrek aan geloofszekerheid, gebrek aan zendingsijver, of — zoals Roelie opmerkte — een gebrek aan training. Deze onmacht tot getuigen komt niet alleen naar voren in ons gesprek met buitenkerkelijken, maar ook in ons gesprek met elkander. Dus ook tijdens het huisbezoek kan deze onmacht, van beide kanten, ouderling èn gemeentelid, de reden zijn, dat het gesprek mislukt en een verdrietig gevoel van onvoldaanheid achterlaat.

Nu zal een ambtsdrager — omdat tenslotte van hem tijdens een huisbezoek veel verwacht wordt — eerder in het door jou gesignaleerde gevaar verzeilen, Linda, dan andere mensen. Hij is keer op keer in de verleiding om zijn onmacht, vanuit welke oorzaak ook, te camoufleren met de "mooie termen en frasen, waar ons hart buiten staat". Echter zal hem dat geen steek helpen voor zover het de "waarde" van zijn huisbezoek betreft, want het hart luistert scherp. De bezochte zal onmiddellijk de gezwollen onechtheid in het betoog van de ouderling onderkennen. Deze doet er beter aan om, hoe eenvoudig en gebrekkig ook, in zijn eigen woorden van zijn geloof te getuigen en zo door eerlijkheid zijn boodschap of advies kracht bij te zetten. En het bovenstaande geldt natuurlijk eveneens voor jou en mij, Linda, wanneer we met buitenkerkelijken spreken!

Dat een huisbezoek helaas dikwijls mislukt, is nog geen reden om het hele systeem dan maar als nutteloos te veroordelen. Veel meer, zullen we, zoals Jane schreef, allemaal moeten meewerken en trachten de mislukkingen te voorkomen. Daarnaast kunnen we altijd nog jouw praatavond houden. Zelf zou ik nog een stapje verder willen gaan, n.l. oprichting van gesprekskringen in elke gemeente. Die van September tot en mei Mei maandelijks een avond houden, waarop door een ouderling of gemeentelid een onderwerp kort wordt ingeleid. De groepen moeten niet groter zijn dan een man of twintig. In beide, Holland en Canada, heb ik aan een dergelijke gesprekskring deelgenomen. Het is wonderlijk, hoe mensen zich op zo'n avond kunnen uitpraten, gestimuleerd door de opmerkingen van anderen! Zij dragen zo ongetwijfeld een zegen weg. Bovendien gaat men elkaar op deze wijze beter kennen en waarderen en groeien er meer vriendschappen in de gemeente, wat de onderlinge saamhorigheid slechts ten goede komt. Tot schrijvens, Linda!

Onze volgende briefschrijfster is al wat ouder en vertelde me in een uitvoerige brief van de problemen, waarmee zij en haar man in Canada te kampen kregen bij het opgroeien van de kinderen. Dank voor je schrijven, Suzanna, waaruit ik weer iets mocht leren! Het grootste gedeelte van je relaas heb ik als strikt "confidential" beschouwd, publicatie hiervan had je in je eigen omgeving dadelijk herkenbaar gemaakt. Suzanna vertelt voorts hoe haar gezin pas na een jarenlang verblijf in dit land de gelegenheid vond om zich aan te sluiten bij een Christian Reformed gemeente:

"We kwamen toen in X, maar inplaats dat we de gemeenschap der heiligen konden beoefenen, voelden we ons verlaten en eenzaam. De moeilijkheden met de kinderen begonnen, het meest met hen, die op school gingen. "Wat doen we met een Dutch church en waarom moeten we twee keer naar de kerk?" Die moeilijkheden zijn nu zowat over, omdat onze kinderen zelf die vragen gaan beantwoorden. Maar er zijn twee, die niet meer naar een Chr. Reformed church willen, wat ons veel verdriet doet.

Wanneer we in die jaren huisbezoek hadden, dan hadden we steeds het meeste vrucht als we iemand met ervaring kregen. Eerst kwam de missionary, hij begreep alle moeilijkheden en verweet ons niets. Toen kwam er een predikant, die zelf ook alle moeilijkheden op die leeftijd ervaren had en ons de weg wees. Daarna kwamen er jonge ouderlingen, nou, die wisten het wel! Zelf nog geen opgroeiende kinderen, o nee, maar als de kinderen niet met de ouders meegaan, dan zit dat in het gezin. "Vrome gezinnen hebben geen trouble met de kinderen." Als je een ander standpunt inneemt, dan deze jonge mensen, dan heb je een verhard hart.

Nu hoor ik, dat ze jonge mensen benoemen als ouderling, omdat die de taal beter kennen. Misschien, maar ze zijn in Nederland opgegroeid en weten niets van deze moeilijkheden. Dat wordt het komende geslacht, dat hier nu op school gaat. Geef ons maar oudere mensen op huisbezoek met ervaring en begrijpen. Die vertroosten en verstaan. Het was in Holland al precies zo. Nooit hebben we meer vruchtbaar huisbezoek gehad dan van een ouderling, 63 jaar. Hij gedacht ons en droeg ons op met alle moeilijkheden, die er waren, en zei bij het heengaan, dat hij hoopte dat we elkaar hiernamaals weer mochten ontmoeten. En een jonge fabrikant van 35 jaar zei heel eigenwijs op huisbezoek: "Mijn jongens gehoorzamen mij altijd!"

Mogen we niet over aardse moeilijkheden praten? Ja, dan weet ik het niet meer. Of is dat soms de moeilijkheid in onze kerk: dat we Christus uit ons dagelijks leven bannen? Saskia, dit is een heel lange brief en misschien heb ik U wel verveeld . . . ."

Mijn beste lezeres, U schrijft maar gerust zoveel en wanneer U wilt. Daar is de Schemerlamp voor! (Uw laatste regels nam ik als een compliment in ontvangst, maar stel U niet teveel van mijn "nuchtere en practische" kijk voor . . . . U moest mijn man eens kunnen horen, als ik de car rijd!) U hebt al heel wat meegemaakt, Suzanna. Deze problemen met Uw kinderen kwamen grotendeels voort uit het jarenlang lid zijn van een, zoals wij gemakshalve zeggen, Canadese kerk. Dit in onderscheid van de door immigranten van Nederlandse oorsprong gestichte kerken. Dat er tussen hen belangrijke verschillen bestaan, niet altijd in belijdenis, maar zeker in levensstijl, zal wel niemand ontkennen.

Voor een gezin met opgroeiende kinderen, dat juist in die kritieke jaren lid van een "Canadese" kerk is, valt het m.i. niet te voorkomen, dat de kinderen door de geestelijke atmosfeer en levensstijl van zo'n kerk beïnvloed worden. Nu stellen we even uitdrukkelijk vast, dat deze invloed niet beslist ten kwade hoeft te zijn. Ik ben volkomen met U en met Linda eens, dat we op bepaalde gebieden heel wat kunnen opsteken van onze Canadese mede-christenen. (Herinnert U zich maar Uw verhaal van die kerstwijding.) Ja, het is zelfs mogelijk, dat Uw kinderen voor de rest van hun leven voordeel zullen trekken uit die jaren door een

(Vervolg op pag. 6)

CANADA DRY

geeft glans aan elke gelegenheid

Bij een droge keel is Canada Dry Ginger Ale een heerlijk frisse dorstlesser. Als "mixer" verleent het extra pit en leven aan elke drank. De hele familie houdt van Canada Dry . . . werkelijk de Champagne der Ginger Ales.

CANADA DRY

Spreek uit:
Kennada Drai

VRAAG UW WINKELIER OOK NAAR EN GENIET VAN DE VELE ANDERE HEERLIJKE CANADA DRY SMAKEN

FL-1

HOE VEROUDERD

en schijnbaar hopeloos Uw geval ook moge zijn, wij leveren reeds 36 jaren volkomen onschad. geneeskruiden met wonderbaarl. successen. Onze attesten doen U paf staan! Aan welke ziekte U ook lijdt, meldt ze ons, opdat wij U kunnen bewijzen wat onze kruiden vermogen. Broch. en inl. gratis. Toez. desgew. in blanco verpakk.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $ 18.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"

Westersingel 40, Groningen, Ned.

"World Wide Travel Service"

359 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.

Het enige door alle lucht- en scheepvaartmaatschappijen erkende Nederlandse reisbureau in Toronto.

Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.

Laat Uw reisproblemen onze zorgen zijn.

ADRIAAN LIMBERTIE
's avonds HI 4-8280

ME 5-5661

ONDER DE SCHEMERLAMP

(Vervolg van pag. 5)

ruimere blik en een bredere belangstelling voor hun medemens, ongelovig of andersdenkend, dan in onze kring over het algemeen gevonden wordt. Hebt U daar al aan gedacht?

Hoe het verder met de twee door U genoemde kinderen gegaan is, hebt U niet vermeld. Echt verdriet over hen zou ik pas hebben, als ze blijk gaven van hun ongeloof ... niet, wanneer ze weigeren naar mijn kerk te gaan. Dat zijn n.l. twee verschillende dingen, Suzanna, die men nooit met elkaar verwarren moet. Het evangelie der genade in Christus wordt hier gelukkig ook nog in andere kerken verkondigd en menigmaal heb ik daarin een dienst bijgewoond, die mijn geloof sterkte. Ik hoop van harte, dat deze kinderen, wanneer ze bij hun afwijzing blijven, zich na zorgvuldige overweging zullen aansluiten bij een kerkgemeenschap, waarin onze Heer metterdaad wordt beleden als de Zoon van God en de Zaligmaker der wereld. Dan zult U misschien nog verdriet hebben om de pijnlijke verdeeldheid, maar niet meer om hen.

De ouderling, die in een gezin als het Uwe op huisbezoek komt, moet de verbeeldingskracht bezitten om zich in Uw omstandigheden en achtergrond te kunnen verplaatsen. Kan hij dat niet, ja, dan is daardoor reeds het bezoek tot mislukking gedoemd. Ik verwijs U voorts naar de brief van Jane: ook U moet meehelpen om tot een goed gesprek te komen en niet alles van de ouderlingen verwachten. Vaak wordt een contact onmogelijk, omdat men reeds bij voorbaat bij zichzelf uitgemaakt heeft: "Het is hopeloos, we kunnen elkaar toch niet verstaan .... laat ik me maar stil houden!" Uw ervaringen hebben U geleerd om teleurstelling te verwachten. Maar, Suzanna, ik adviseer U om ondanks dat bij elk huisbezoek opnieuw de bezoekers met een open hart tegemoet te treden. Geef hun steeds weer de kans om U te bereiken, werp geen barricades op! Misschien niet altijd, maar toch in de meeste gevallen zult U merken, dat de ambtsdrager bereid is om met U een oplossing te zoeken voor gezinsproblemen.

Natuurlijk mag men tijdens een huisbezoek praten over deze, zoals U het noemt aardse moeilijkheden. Om dit duidelijk te maken: de bezoekers moeten niet alleen naar Uw geestelijke welstand informeren, maar ook naar Uw gezondheid, event. financiële zorgen, het werk van Uw man en kinderen enz. We kunnen het leven nu eenmaal niet in twee vakjes delen: geestelijk en niet-geestelijk. Dikwijls vinden geloofsmoeilijkheden hun oorzaak in de zorgen om het dagelijks brood, om de wereldsituatie, om de kinderen, in het huwelijksleven, in gebroken vriendschap of vertrouwen en noem maar op. Bijbelkennis, levenservaring, wijsheid en geduld heeft een ouderling dus in ruime mate nodig.

Nu ben ik het echter niet met U eens, dat we deze eigenschappen slechts in oudere mensen aantreffen. Lang niet alle ouderlingen van boven de zestig bezitten hen — sommigen zijn door de jaren vastgeroest tussen onwrikbare stokpaardjes — en lang niet alle jongere ouderlingen missen hen en zijn eigenwijs en betweterig. De ideale combinatie voor een ambtsdrager zou wezen: alle genoemde eigenschappen plus een gedegen kennis van de Engelse taal. Waar dit nog niet mogelijk is, zou ik echter zeggen: kies het eerste boven het tweede! Tenslotte zal een goede ouderling, ook al is zijn Engels nog niet perfect, meer voor de volwassenen en jongeren van zijn wijk betekenen dan een man, op wiens Engels absoluut niets aan te merken valt, maar die als ambtsdrager kennelijk tekort schiet. En voor het bezoeken van een ingekomen Canadees gezin en het preeklezen in de Engelse taal is immers in elke gemeente nog wel een geschikte ambtsdrager te vinden? Hartelijke groeten, Suzanna, en tussen jou en mij gezegd: mijn kinderen gehoorzamen me ook niet altijd, hoe vind je dat? Tot schrijvens!

(In ons volgend nummer zet Saskia dit interessante gesprek voort, Red.)

Dat is het voornaamste!

De nog jonge pastor van Dinteloord, ds. P. v. d. Beukel, schrijft vrijwel wekelijks zeer lezenswaardige stukjes over allerlei actuele zaken. Zo lazen wij kort geleden van zijn hand:

Het voornaamste probleem voor de christenheid is geloof ik niet de gescheidenheid van de kerken, maar de gescheidenheid van de christenen.

Waar men elkaar niet verdragen kan in het leven, verdraagt men elkaar ook niet in de leer. Zolang buren elkaar veroordelen, zullen kerken dit ook doen. Men kan de eis stellen, dat de eenheid in leer vooraf moet gaan aan de eenheid der kerken, maar wanneer het leven vanuit die leer in de afzonderlijke kerken een groot probleem is, is het koste wat het kost vasthouden aan deze eis niet geheel oprecht.

De lampen in onze kamer vormen overdag geen eenheid; de één hangt hier en de ander staat daar. Pas wanneer ik 's avonds de schakelaar omdraai en de stekkers in het stopcontact steek, vormen ze een eenheid. Ze zijn niet één omdat ze allemaal een stekker hebben of een kapje, maar omdat ze allemaal verbonden zijn met dezelfde energiebron. Ze zijn niet direct met elkaar verbonden, maar alleen via de kabels, die naar de centrale leiden.

Het beeld is duidelijk.

Jezus is de centrale en alleen mensen, die persoonlijk met hem verbonden zijn, kunnen een eenheid vormen. Ze zijn met Hem verbonden door de kabels van het Woord en de draden van het gebed.

Wij leven in een tijd, waarin de eenheid een twistpunt is. Het valt velen misschien niet eens op, hoe merkwaardig dit klinkt. Wanneer verloofden te vaak ruzie hebben, moet voor het huwelijk het ergste gevreesd worden.

Eenheid is een kwestie van bekering, niet alleen tot de éne leer, maar vooral ook tot de éne Heer.

Het is een kwestie van de schakelaar omdraaien, waardoor de gemeenschappelijke stekkers en kapjes en bolletjes niet meer uitsluitend de eenheid behoeven aan te duiden, niet wat traditionele christelijkheid, maar het licht dat gaat schijnen door de gemeenschap met hét Licht.

Laten we daarom nauwkeurig zorg besteden aan de kabels en de draden, aan het Woord ván God en het gebed, het antwoord tót God!"

Overgenomen uit
"Centraal Weekblad".

JOHN SAKES
Uw Hollandse Kapper
Voorheen Stoney Creek op Hwy. 8.
Nu Hwy. 8 West van Grimsby.
Hoek Oaks Road, ½ mijl ten O. van Slesser's Motors, Mountain zijde.
100% Service Tel. WH 5-2520

VAN DELFT'S
Book and Gift Shop
Het van ouds bekende adres voor
al Uw Boekwerken
(Vraagt onze catalogus.)
1058 MAIN STREET WEST
HAMILTON, ONT.
Tel. JA 8-1932

Gaat U naar Holland?
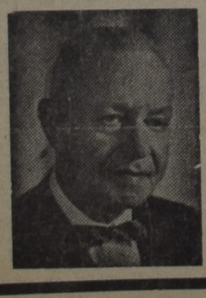
Voor al Uw reizen per BOOT of per VLIEGTUIG vraagt vrijblijvend advies aan:
C. STEENHOF
43 CRANE AVE., WESTON, ONT.
Telefoon CH 1-0811

The Lodge Problem (10)

by Rev. C. Wm. Flietstra

Allied Organizations based on Lodge Principle

There are a score of organizations and groups in both Canada and the U.S. which are "kith and kin" to Masonry and its heathenish-modernistic philosophy. Some of these are youth groups; others adult associations. Some are composed of the distaff side; others strictly masculine. Some even are cloaked in a subtle and camouflaged framework which would **seemingly** belie their roots in lodgism. There are finally groups which could be classified as "border cases" with respect to their religious affiliation or ritual but definitely geared to this self-same philosophy of humanism and modernism in their philosophical perspective.

Allow me to first of all make a grouping of all allied organizations which in one way or another are to be considered allied to lodgism:

I. **Women's Adult Groups parallel to the Men's Fraternal Orders:**
   a. Eastern Star
   b. Rebekahs
   c. Pythian Sisters
   d. Dames of Malta
   e. P.E.O. Sisterhood
   f. Lady Elks

II. **Junior Groups which are feeders to Adult Lodges:**
   a. De Molay
   b. Job's Daughters
   c. Rainbow Girls
   d. Daughters of the Nile
   e. Daughters of Rebekah

III. **Insurance or Benevolent Groups with Lodge Philosophy:**
   a. Woodmen of America
   b. American Insurance Union
   c. Independent Order of Foresters

IV. **Humanistic Groups tending to Humanistic Philosophy:**
   a. Boy Scouts and Girl Scouts
   b. Canadian Girl Guide etc.
   c. Knighthood of Youth

V. **Patriotic Organization with Lodge Philosophy:**
   a. Loyal Orange Lodge

I do not feel it necessary to make any comment on groups I and II of this above list. In the main, they are branches of the trunk of Masonry which is the mother-lodge. However, it is with three other groups that we find some misunderstanding and dispute. Therefore, I would direct your interest to the Boy-Scout and Girl-movement; the Independent Order of Foresters; and the Loyal Orange Association (or Lodge).

With respect to Scouting, many churches in our denomination experience their greatest difficulty. Some openly seek to promote this humanistic movement. Troops meet in the church basement with all their colour and insignia. Troop campouts on Sunday present a threat and temptation to Christian youth affiliated with such organizations. Our denomination has, at more than one Synod, spoken directly and clearly on the inherrent evils of this system of Scouting. Especially is this evidenced by the Synodical Report given the denomination in 1951. Article 57-V entitled, "Boys' Clubs and Boy Scout Movements" states . . . "2) That Synod **encourage** the development and organization of the present Boys' Club movement." . . . "4) That Synod **discourage** membership in the Boy Scouts Organizations." Ground: Membership involves us in corporate responsibility. for an organization whose program is based **upon a philosophy evidently that of the Modernist**, and which is basically inadequate and lacks the fundamental elements of Christianity. Adopted." Report #19, pp. 143-51. I believe it is clear what our Synod had in mind in its evaluation of this organization.

I turn now to the third in the Insurance Group, namely the I.O.O.F. or International Order of Foresters. This group is very active in Canada and the writer has even been contacted by one of its agents for an endorsement and recommendation of the order for members of the church who may be contacted and proposed for membership. The agent presented a very strong case that this group was only for the purpose of insurance benefits. In fact, he claimed that its benefits were, by comparison, cheaper and more extensive than any other well-known company. When asked about the installation ceremonies, he replied there were none of a religious nature. This means there would be no prayer offered, no Bible reading, etc. However, upon receiving an official copy of the Installation Ritual from the Chief Ranger at Toronto, the following was discovered:

1. "Brethren, we have concluded the business of this meeting.

. . . The Orator will invoke the Divine Blessing. (Orator): Our Father, we bow again in submission before Thee. We pray Thy blessing upon our efforts to make Thy kingdom come on earth . . . and we earnestly beseech Thee to grant to each of us wisdom and strength to walk in the path of peace, virtue and morality . . . finally bring us to Thy Heavenly Court where we shall see Thee face to face and praise Thee as we ought. Amen." (This is a bona fide prayer offered at the closing ceremony of this Order. Another prayer is given for the Opening ceremony of the Order.)

2. I was assured that this order was certainly not secretive in its business. I was given an invitation to come and speak at any of their meetings. Yet I find on p. 3 of the manual that the C.R. (Chief Ranger) says, "If there be any present who are not members of the Order will they please retire." Again . . . "The Woodwards will ascertain that all present are entitled to be present and report to the Vice Chief Ranger." Is this policy exclusivistic or public invitation?

3. The ritual of this Order, in the main, is parallel to that of other fraternal groups mentioned. For example, a given number of raps of the gavel is sounded for calling up, seating or calling the Court to order; white and black balls are employed in the selection of candidates for acceptance (same as in Masonry); five basic promises are proposed to the candidate one of which is "Do you believe in God, the Creator and Ruler of our Universe?" Is such a question as this necessary for mere insurance privileges?

4. The doctrine of Providence as we know it and believe it is openly denied by a substitution of such a formula . . . "We believe . . . that we members of Forestry will travel through life safe in the protective arms of our great Fraternity; . . ." (Foresters' Creed).

I believe it is quite evident to the reader that this philosophy while under the guise of mere insurance benefits is more inclusive in that it also embraces a religious creed, a religious promise of candidates involved, and a religious exercise of prayer!

Finally, I would comment on the famous Canadian order known as "Orangeism" or technically the L.O.L. The order is of a patriotic mold and coupled with an anti-Romanistic zeal. Historically, it goes back to William of Orange and 1690 when this zealous prince defeated the Roman Catholic King James in the Battle of the Boyne. The anniversary of this event is commemorated by Orangeism in both England and Canada. Seemingly, when one studies the qualifications for this order, they are innocently Calvinistic. It presents to the observer a solid creed of Reformation doctrines coupled with the challenge of liberty and loyalty to the Crown. Thus far, there could be no strong objections to the order as such.

But there is a certain element in this order that signals a resemblance to other fraternal bodies. For example, in their monthly periodical, "The Sentinel" there appears each month obituary notifications of "brothers" who passed away. In such notices, one can read . . . "The Orange service was conducted at the funeral home by the officers of L.O.L. #— with W. Bro. ES-WM presiding, and a large gathering of fellow members were present." Again . . . "In the afternoon the members marched in a body to the funeral home and conducted the burial service of the Order for our late Bro. R.W." Such funeral honors are equally characteristic of other secret and fraternal organizations.

Then I observe in another issue of "The Sentinel" that a well-filled hall in Sarnia greeted the Red Cross degree team on Good Friday evening when they conferred the degree upon a large class of candidates from —— and —— counties . . ." This proves to me that in this religio-patriotic organization there also is included the degree work so native to other major fraternities. What the Red Cross degree actually is, I do not know. Whether it would be disclosed and explained to an "outsider" is also questionable. When a member of the church inquired in the Headquarters at Toronto for initiation procedure etc. he was openly asked whether or not he was a member of Orangeism! Does this response create possible suspicion of this group movement?

Finally, I notice in "The Sentinel" that there is advertised for this "Red Cross" degree an "apron" which is described below as follows . . . "Dress Apron, white lambskin with emblems in full colour, trimmed with blue corded ribbon . . ." Incidentally, in Masonry and its ritual of degree work, a white lamb skin apron is fundamental to their philosophy and tenets (cf. #4, Secondary Objections 1-26-62 issue CC). Could there possibly be an underlying motive for the employment of such a "dress apron" in the degree of the "Red Cross" of Orangeism? Also advertised in this periodical is the "sash" which goes around the neck of the member in parade and ritual. Such a "sash" has imprinted on it the bona fide insignia of Masonry, namely the famous "Square superimposed by the Compass". Could there be any identification of such insignia with the "trunk movement" since it is imprinted on the neck sash and advertised in an Orange periodical? Let the reader judge.

I can understand that one would become attracted to this order on the basis of its patriotic and anti-Romanistic colouring. But one should not be betrayed only by these tenets. With the "Red Cross" degree and the Masonic insignia on iets dress vestments it is questionable whether there is not a deeper philosophy. With its burial respects to "brothers" of the Order, it even borders on a substitute religion in time of death!

With this article, this series ends. I would appreciate any comments by our readers on any of the material presented.

TELEVISIE PER TELEFOON

Binnenkort zal het in Nederland mogelijk zijn iemand op te bellen en hem (of haar) daarbij te zien. Voor het eerst zal dit mogelijk zijn tussen Amsterdam en Rotterdam en deze telefoonaansluiting zal de naam dragen van "visiophone". Voorlopig zal deze nieuwigheid nog voor technische proefnemingen dienen, doch het ligt in de bedoeling mettertijd deze wijze van telefoneren mogelijk te maken voor iedereen. De Nederlandse PTT heeft de uitvoering in handen. Vanzelfsprekend zal dit een zeer kostbare geschiedenis worden, doch deskundigen menen, dat op de duur de hoge kosten zullen wegvallen door de aanzienlijke besparing van reiskosten.

REAL ESTATE
JAN STRUIK
CH 6-3998
24 hours
City-wide Service
Houses for sale anywhere in Toronto
Representing:
JAMES B. GILBERT REAL ESTATE
CH 1-5205
Member Toronto Real Estate and Photo Co-op Board.

VAN LEEUWEN, BORTH & CO.
CHARTERED ACCOUNTANTS
980 Yonge Street,
SUITE 402,
TORONTO 5, ONTARIO
Telephone 922-5314

WILLEM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

ATTENTION BOYS AND GIRLS . . . . .

HERE IS OUR NEW

SUMMER HOLIDAY CONTEST !

Dear Boys and Girls;

Are you all anxiously waiting for this contest? We sure hope so! Did you all read the results of the Easter Holiday Contest in last week's issue? Were you happy to see your name in the paper too? If you did not see your name, well, here is another chance for you to try it once more.

Again we're having the same three different age groups. This time there are also three puzzles, one for each group. We find it fairer towards our little ones, because they don't know as much as our older boys and girls do. They do not learn it in school yet.

For the smaller ones — group 1 (age 5—9) we have another nice colouring picture. It is called "School's Out" — do you see all the boys and girls running out of school? They are so happy to have holidays. But if you colour this picture it will look twice as nice yet! Try to do your best. If you can you may write a little story about it too, but you don't really have to!

For our second group (boys and girls from 9—12 years old) we have another animal puzzle! You can see all the different animals on the pictures and we would like you to tell us what animals they are. You can pick the names out of the list. Every single one is in that list, only you have to tell us what names belong to which animal. For example No. 1 is a cat, No. 2 is an elephant, etc. Don't forget to colour your entry too, it will make it look a lot nicer. And you know we always appreciate extra stories or essays or personal letters. Do you still remember that neatness counts too?!

For the third group (that is all our boys and girls who are 12 years old and older) we have 5 questions. We would like you to try to answer them. Maybe you learned it in school, maybe you'll have to find it out some other way. We sure hope that a lot of older boys and girls will participate in this contest so that we will receive many entries. Do you think that the questions are very hard? Come on!! Don't let that bother you, before you know it you'll find all the answers! We certainly hope to see your entry come in too. Good luck!

1. Which is the largest river in Canada:
   St. Lawrence,
   Saskatchewan,
   or Mackenzie?

2. Apart from people of British or French origin, which population group do you think is the largest:
   Jewish,
   Ukrainian,
   German,
   or Italian?

3. True or false.
   (a) Prince Edward Island was one of the provinces that joined Confederation in 1867;
   (b) British Columbia was the last province to join Confederation with the exception of Newfoundland.

4. Out of how many players does a team consist with the following sports?
   a. Rugby
   b. Basketball
   c. Ice hockey
   d. Waterpolo, and
   e. Baseball.

5. When does a horse trot?

When everyone has finished his part of the puzzle, you can sent it in to Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont., stating "Puzzle" in the lower left corner of the envelop! **Do not forget** to send us all the particulars as to your name, address, age, etc. Hope to hear from you all soon! The deadline for sending in your entry is: September 1, 1962, so you will have a full month to do it as well as you can!

P.S.—If you are really stuck you may ask your Mom or Dad to help you, but try it alone first. Okay?

WISDOM

Lalia Mitchell Thornton

I long had prayed, and asked the Lord to grant
The trivial things that seemed of worth to me;
And when the answers seemed but poor and scant
I doubted—when the fault was all in me.
I've learned a better plan, for now I say:
I thank Thee for the good that blessed my way.
I had been blind to all the kindnesses,
Nor counted treasures sent me from God's hand;
But now I know that all was sent to bless,
His love has never failed. I understand
At last how impotent my foolish plea,
When only gratitude was asked of me.

—Elmira, New York

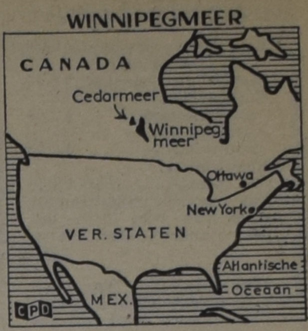

HAASJE-OVER MET TWEE MEREN

Canada is een enorm land en grote landen vragen grote maatregelen. Daarom ziet professor Kuper van de universiteit van Manitoba het breed, wanneer hij een plan op tafel brengt waarmede hij het water uit het Winnipegmeer negen meter omhoog wil pompen om het in het Cedarmeer te doen stromen. Om dit te bereiken wil de professor een groot pompstation aan deze beide meren bouwen dat water uit het Winnipegmeer omhoog zal pompen. Als het Cedarmeer dan goed gevuld is laat men al het water weer naar beneden stromen het Winnipegmeer in. Het wordt dus een soort haasje-over, met 600 kubieke meter water per sekonde. Het doel van dit merkwaardige plan is om de mogelijkheden te krijgen voor de opwekking van energie. Het neerstromende water zal een elektrische centrale aan kunnen drijven, zo heeft professor Kuper berekend. De bouwtijd van het projekt schat hij op ca. 4 jaar.

"SCHOOL'S OUT" (Colouring picture)

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

NAME ....

ADDRESS ....

....

BOY/GIRL .... AGE ....

All the names of the animals are mentioned in this list. You have to pick out which name belongs to which animal.

Chicken	Moose
Polar Bear	Pheasant
Squirrel	Doves
Fox	Cougar
Rabbit	White Tail Deer

CLASSIFIED ADS

For "letters under number" $ 0.50 extra.
Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements . $ 3.00
Marriage and anniversaries . . $ 4.00
Notifications of death . . . $ 4.00
Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢
Send your payment together with your ad to:
Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Grateful to the Lord we are happy to announce the birth of

YOLANDA GRACE

July 17th, 1962.

Peter and Nelly Winter.
Janette.

691 Colborne St.,
Brantford, Ont.

With thanks to God we are happy to announce the birth of our son & brother

JOHN TIMOTHY PHILIP

We will call him Timmy.

Hamilton, Ont., July 20, 1962.

Mr. & Mrs. John M. Kamps.
Wilma.
Billy.
Annette.
Richy.

On August 13th, 1962, the Lord willing, our beloved parents and grandparents

Mr. and Mrs.
LUTE ROZEMA

will celebrate their 30th wedding anniversary.

It is the wish of their thankful children that they may be spared many years for each other and for us.

Evert & Trudy Jagt,
Marie Anna.
Leo & Minnie Rozema,
Rose Marie, Lloyd.
John & Hilly Sierink,
Miranda.
Sid & Grace Rispens.
Alice & Johnny (engaged).
Henry.
Kathie.

Reception will be held August 13th, between 7 & 9 p.m. at 403 Main Street West, Grimsby, Ont.

Te koop:
DE LUXE VOLKSWAGEN BUS
wegens aanschaf grotere. Bus is zo goed als nieuw en 1 jaar gebruikt als schoolbus. Volledig hiervoor ingericht en goedgekeurd. F. Visscher, R.R. 2, Wallenstein, Ont. Phone 620-13 Drayton, Ont.

For Sale:

SCHOOLBUS

1960 Mercedes Benz Diesel. Fully equipped - 20 seats - very economical. In perfect condition. Contact: P. VanBrakel, 431 Geneva St., St. Catharines, Ont. Telephone WE(bster) 5-4829.

Gevraagd: Een in goede staat verkerende gebruikte

SCHOOLBUS

voor 25 personen. Brieven met prijsopgaaf te zenden aan: Chr. Schoolvereniging, D. Van Rooijen, R.R. 4, Forest, Ont.

The Lord in His inscrutable Wisdom thought it necessary to take unto Himself into Eternal Glory our dearly beloved husband and deeply devoted daddy

TJIBBE DEELSTRA,

at the age of 29.

Although the children are too young to realize what has happened, the Lord is our comfort and strength.

The funeral took place on July 13, 1962.

Wyoming, Ont.
R.R. 1, July 10, 1962.

His sorrowing wife:
Hilly.
His bereaved children:
Anny Lou.
Audrey.
Jeanny.
Teddy.
Gerry.

Heden behaagde het de Here in Zijn ondoorgrondelijke Wijsheid tot Zich te nemen door een tragisch ongeval onze innig geliefde zoon, broer, zwager en oom

TJIBBE DEELSTRA,

op de leeftijd van ruim 29 jaren.

De Hope des Eeuwigen Levens is onze troost.

De teraardebestelling heeft plaats gehad Vrijdag 13 Juli j.l., des middags om 2.30 uur vanuit de Chr. Ref. Church in Wyoming.

Wyoming, Ont.
R.R. 1, 10 Juli 1962.

De diepbedroefden:

Wyoming, Ont.:
Mr. en Mrs.
Taede Deelstra—
De Boer.
Brights-Grove, Ont.:
Herb Deelstra.
Riek Deelstra—
VanderZon
Sarnia, Ont.:
Ralph Deelstra.
Alice Deelstra—
Krol.
John Deelstra.
Pauline Deelstra—
Beute.
Baecher, Ont.:
Francis Dijkema—
Deelstra.
Hank Dijkema.
Atwood, Ont.:
Henry Deelstra.
Gladys Deelstra—
Smids.
Wyoming, Ont.:
Jane Kroesbergen—
Deelstra.
Garry Kroesbergen.
Arnold Deelstra.
Alice Deelstra.
Bonny Deelstra.
Margaret Deelstra.
en neefjes en nichtjes.

The John Knox Chr. School, Wyoming is still in need of

A TEACHER

for grade 1 and 2, due to increased enrollment. Apply to Mr. Wm. De Boer, R.R. 2, Petrolia, Ont.

The Corporation of the Thunder Bay Christian School Society Fort William, Ont. opens their school September 1962 and is still in need of

ONE TEACHER
for the lower grades.

Qualified teacher preferred, good salary. Letters of application or for information write to the Secr. T. Bakker, Hymers, Ontario.

Jack Bylsma

Real Estate

1607 King Street East
Hamilton, Ont.
Telefoneer LI 9-3894

HET ADRES VOOR FARMS EN HUIZEN IN HAMILTON EN OMGEVING.

Wegens vacantie is het kantoor GESLOTEN tot 20 Augustus.

Te koop in Holland Marsh:

HUIS

met 3 slaapkamers, badkamer, keuken, sunroom en woonkamer. Met 5 acre land. 5 Minuten lopen naar Chr. School en Chr. Ref. Church. Te koop op gemakkelijke voorwaarden. Te bevragen bij H. Prins, R.R. 2, Newmarket, Ont.

LORNE PARK NURSERY

$ 27,000.00 - Old established nursery, completely stocked; in very clean condition; 3 acres, 2 hot houses; 3 bedroom 1½ story dwelling; very accessible. Owner retiring. Cunningham & Cunningham, Realtors, 95 Lakeshore Rd. E., Port Credit, Ont. CR 8-2628; CR 8-6811.

For Sale:

THE LIBRARY

of Rev. John VanderMeer. Also a desk, sermon cabinet, steel file case and book case. Mrs. VanderMeer, 270 Talbot St. So., R.R. 1, Essex, Ont. Phone PR 6-8472.

DRUGSTORE FOR SALE, REXALL

Western Ontario village. Only drugstore for 15 miles. Two Dutch Churches and one Dutch school in village. Ideal location for Hollander pharmacist Ontario Graduate, who can speak both Dutch and English. Further particulars on request. Write under No. 1509 % Calvinist-Contact, Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

FOR SALE:

MEAT PROCESSING PLANT

Modern building, 4000 sq. ft. floor space, 35 acres of land, north-west of Trenton (Chr. Ref. Church, Chr. School); propane gas facilities, hydro, hot & cold water, oil furnace; killing room, brining and smoke room, large cooker and refrigerator room holding approx. 40 pigs; refrigerator truck and stake truck and many other items. Apply to J. VanderVliet, 304 Dundas St. W., Trenton, Ont., tel. EX 2-4641.

VOOR AL UW REIZEN

per boot, vliegtuig, bus en trein, vraagt

JAN FABER bij

LUCAS and KING Ltd.
TRAVEL SERVICE

Officieel agent voor K.L.M., Holland-Amerika Lijn en alle andere scheepvaart- en luchtvaartmaatschappijen.

Kantoor: 79 King Street West, Hamilton, Ont.
Telephone: JA 2-9257 of bel JAN FABER 's avonds thuis in Burlington op NE 7-5119.

BASIS IN DE MIDDELLANDSE ZEE

EUROPA KRIJGT RAKETBASIS IN DE MIDDELLANDSE ZEE

Zeven Europese landen krijgen een gemeenschappelijke proefbasis voor geleide projektielen op het eiland Kreta. Er wordt thans gewerkt aan de aanleg van een dergelijke basis en men hoopt de basis voor 1964 gereed te hebben. Aangezien de basis in het kader van de NAVO zal worden gebruikt, zullen ook de Ver. Staten gebruik gaan maken van dit Europese proefcentrum.

De basis zal in de bergen worden gebouwd, ver van dorpen of steden. De ca. 500.000 bewoners van Kreta zullen dan ook hoegenaamd niets merken van de proefnemingen met de geleide projektielen. Er zullen overigens maatregelen getroffen worden dat de projektielen — wanneer er iets mis mocht gaan — in de lucht vernietigd zullen worden.

Voorlopig zal men op de basis oefenen met raketten welke tegen laag inkomende vliegtuigen kunnen worden ingezet en raketten welke tot op een hoogte van ca. 15.000 meter kunnen opereren. Bij deze raketten zijn types die een atoomkop kunnen dragen. Men zal op Kreta echter niet oefenen met dergelijke raketten.

EXPERIENCED TRUCK DRIVER WANTED

for immediate employment. Preferably married, must speak English fluently. Wm. De Haan & Son, New Hamburg, Ontario. Phone 260.

Expanding firm requires
AGGRESSIVE SALESMAN

Must have full sales experience. Apply stating previous employment, personal data etc. to Box 1510, Calvinist-Contact. All applications kept strictly confidential.

FARMS WANTED

Good producing farms wanted, large of small. Within a radius of 35 miles from Hamilton. With or without milk contract.

If you think of selling, please contact

TED BOSMA
Phone: FU 3-2157
Evenings: phone JA 8-5772

John Voortman

Real Estate

580 UPPER JAMES ST.
HAMILTON, ONT.

DUXBURY
TRAVEL SERVICE

Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line

BRAMPTON, ONT.

85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

REAL ESTATE IS MIJN ZAAK

JOE VREUGDENHIL

111 Napier St., Barrie
PA 6-1206

Representing
J. A. COUTTS & CO.
Barrie, Ontario

WIN ABONNEES VOOR "CALVINIST-CONTACT"

Eerste klas 300 Acres Dairyfarm met groot melkcontract

Meer dan 100 stuks best vee, waaronder 60 melkkoeien, vele goed onderhouden machines, prachtige, zo goed als nieuwe bedrijfsgebouwen, geschikt voor 160 stuks vee, 2 silo's, nieuw melkhuis, grote machineschuur en andere bijgebouwen.

Van de 2 huizen is er 1 zeer modern en van alle gemakken voorzien. Er is een grote voorraad hooi en veel graan dat nog geoogst moet worden.

Uitstekend vruchtbaar land en prima watervoorziening.

De meeste machines zijn nieuw en bestaan uit: 1 John Deere tractor, 1 Massey Ferguson tractor, 1 4-Section disc, 1 Set of Harrows, 1 Grader blade, 1 3-Section springtooth Harrow, 2 Large wagons on rubber, 1 trailer, 1 Manure spreader & loader, 1 3-Furrow plough, 1 2-Furrow plough, 1 Harvester clipper & all attachment, 1 Packer, 1 Weed-sprayer, 1 Seed-drill 16 rows, 1 7-ft. Power mower, 1 Dumprake, 1 Side-delivery rake, 1 Hay-baler, 1 Cornplanter, 1 Corn-cultivator, 1 large Hay & grain elevator, 1 Bales carrier, 1 4-Units milking machine & motor, milk-cooler, milk-cans and many small tools.

Melk-inkomen $ 18.000.— per jaar en kan worden opgevoerd.

Vee-verkoop $ 5.500.— gemiddeld per jaar.

De eigenaar heeft geen opvolgers en moet om gezondheidsredenen verkopen.

Vraagprijs $ 150.000.— - Open voor offers.

Dit is een prachtige gelegenheid voor een familie met 2 of 3 werkkrachten en die vakman-farmers zijn.

Als U over $ 12.000.— tot $ 15.000.— van Uzelf beschikt, ligt deze farm in Uw bereik. De eigenaar is genegen zelf de hypotheek te verstrekken à 6%, welke kan worden terugbetaald met $ 800.— per maand, rente en aflossing inbegrepen.

Dit is een der mooiste farms in de Niagara Peninsula en het is de moeite waard deze te bezichtigen.

K. KRAAY, Real Estate Broker

13 KING STREET ST. CATHARINES, ONT. MU 5-4245
Huisadres: 2 Juliana Crescent - Tel. WE 4-1813

125 ACRES DAIRYFARM MET MELKCONTRACT

21 Melkkoeien, 10 stuks jong-vee, prima machines, mooi en goed onderhouden huis met badkamer enz. Nieuw melkhuis met bulkcooler, grote barn en andere bijgebouwen. Silo. Melkcheque over $ 500.— per maand. Vraagprijs $ 45.000.—. Open voor offers. Gevraagd downpayment $ 10.000.—. Hypotheek à 6% $ 200.— per maand betalingen, rente en aflossing inbegrepen.

The Collingwood, Ontario, Shipyards

(Division Canadian Shipbuilding and Engineering Ltd.)

Offers Steady Employment to those who Qualify as

1. **Detail-calculators of ship-design and ship-construction.**
2. **Draftsmen of steel-shipbuilding.**
3. **Marine engineering draftsmen.**

Also needed are:

1. **Shipwrights for steelwork on ships.**
2. **Shipyard electricians.**
3. **Shipyard welders.**
4. **Shipyard joiners.**

For Information Write

Rev. Lloyd Vander Heide, Pastor,
The Collingwood Christian Reformed Church,
137 4th St. W. (phone 666),
COLLINGWOOD, ONTARIO.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Aangenomen

naar Wyoming, Ont., Kand. A. VandenBerg.

naar Edmonton—Ottewell, Alta., J. E. F. Dresselhuis te Belleville, Ont.

Beroepen

te Exeter, Ont., cand H. R. DeBolster, te Grand Rapids, Mich.

te Belleville, Ont., Rev. J. Kuntz te Orillia, Ont.

te Orangeville, Ont. Kand. G. Bieze.

Tweetal

te Agassiz en Chilliwack, B.C., J. Groen te Wallaceburg, Ont. en Kand. J. Vos.

Bedankt

voor Grimsby Beach, Ont., J. Geuzebroek te Barrie, Ont.

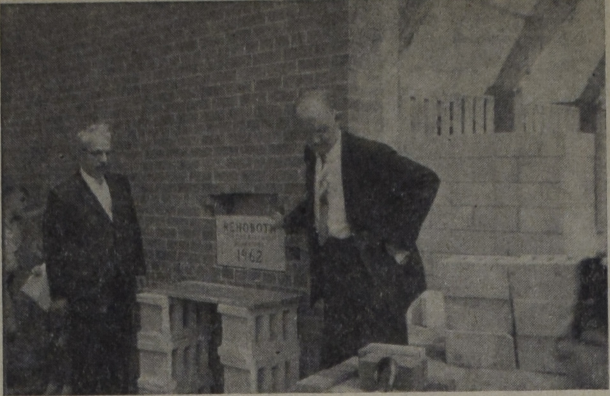

Dr L. Praamsma (links) en Rev. F. Guillaume (rechts) tijdens de steenlegging.

Ruimte voor ons

Een grote groep gemeenteleden verzamelde zich op Zaterdagmiddag 14 Juli j.l. bij het skelet van de in aanbouw zijnde Rehoboth Christian Reformed Church, aan de Burnhamthorpe Road in Toronto West.

Tijdens een korte plechtigheid plaatsten Ds F. Guillaume en Dr L. Praamsma (predikant van de First Christian Reformed Church in Toronto) de gedenksteen, met de naam "Rehoboth", en de verklaring "The Lord has made room for us" 1962.

Ds Guillaume sprak in zijn toespraak de grote dankbaarheid uit van zijn gemeente, en wees er op dat Dr Praamsma op deze dag symbolisch een laatste hand legde aan de opbouw van de kerk in Toronto, waaraan hij lange tijd zijn krachten gaf, en die hij in verband met zijn benoeming tot hoogleraar in de Kerkgeschiedenis aan Calvin Theological Seminary te Grand Rapids, zal gaan verlaten.

Tot besluit van de steenleggingsceremonie kregen de gemeenteleden de gelegenheid in de meest letterlijke zin van het woord een steentje bij te dragen voor hun nieuwe kerk. Zelfs de kleuters hanteerden de troffel.

Na enkele maanden is er al duidelijk tekening gekomen in het gebouw. De kerkzaal loopt naar voren enigszins spits toe, de vloer loopt naar achter geleidelijk op, en grote ramen zorgen voor veel licht. De bijgebouwen zijn alle gelijkvloers, en bestaan uit enkele grotere en kleine zalen, keuken, etc.

Als de verdere bouw volgens plan verloopt kan men eind September de tijdelijke houten kerk aan Annette St. verlaten, en het nieuwe bedehuis officieel in gebruik nemen.

Voor een bezoeker uit Holland is dit alles een bijzondere belevenis, vooral als men zich realiseert van welk een grote offervaardigheid dit de vrucht is, en hoe dit weer een nieuw bewijs is van gezond geestelijk leven in Canada.

Het is een rijke zegen te mogen zeggen dat de Here ruimte voor ons maakt, in Canada, in Holland, en tot het uiterste der aarde.

Sipke van der Land.

WHAT DID SYNOD SAY?

(Continued from page 3)

as "writing and editing . . . speaking engagements . . . giving direction to rallies, conferences, convention and other meetings . . ." is in harmony with such office? Let the reader and the church itself judge the validity of such an "ecclesiastical bureau" in the church.

The Synod also recommended that the Dutch periodical, "De Wachter" be continued as a weekly news organ of the church rather than put on a bi-weekly basis or even discontinue it entirely. It was felt by the majority of the delegation that this paper means much to many of our immigrants in Canada. To deprive them of it now would cause a spiritual vacuum in their contact with the Chr. Ref. church.

Quite a discussion came on the floor of Synod when the issue of Classis Sioux Center's appeal against the majority decision of the Synodical examiners that "Synod do not honour the decision of Classis Sioux Center in regard to the request to have Rev. B. J. Haan function as president of Dordt College with ministerial status". The majority gave as their reason that Classis itself did not show to their satisfaction that this position was sufficiently spiritual in character and directly related to the ministry of the Word as to allow the calling of a minister of the Word. The minority of one examiner from a Midwestern classis argued that this Classis of some 40 delegates held the sole responsibility for their actions. Such responsibility, said the minority, was given this Classis by the recent Synod of 1961. The Advisory Committee yielded to the minority in recommending the honouring of the Classical position in retention of ministerial status while president of a college. In the grounds deduced by said Advisory Committee, is it said that the "Manual of Organization of Dordt College" gives sufficient evidence that his duties are spiritual and moral counselling of students, integration of the curriculum in harmony with God's revelation, and maintaining a close tie between the college and the Chr. Ref. church. However, a minority of three in the Committee of Pre-Advice demonstrated on the floor of Synod that such a Manual of Organization presented an organization of the college with the President of same as Chairman of every single committee of the faculty — some committees which in their character have nothing in common with the function of the ministry of the Word even in any indirect nature. But the position was adopted by a close vote of 62 to 57. Again, is this not taking another ordained minister out of a large congregation and justifying (?) his removal on the basis of expediency? One of the delegates even commented in the discussion, "I'm sure all of us realize that Dordt College is there because of B. J. Haan and B. J. Haan is likewise essential to promote Dordt College. Therefore, we must leave him there for such position!"

Many protests and appeals came before this Synod. It is a recorded fact that this Synod sets a precadent in the number of such. So many protests that it became necessary to appoint the Advisory Committees to handle them! Two of such appeals, sad to say, were with respect to errant ministers of the Word. Another centered in both congregation and minister. Six others came from individuals and a consistory. With respect to the major appeal, namely the one in Agenda Report #35, Report of Committee to give Counsel to Classis Calif. and L.A. Consistory (appointed by Synod of 1961), Synod recommended that the recommendations of said committee re: L.A. case and its unresolved problems be adopted. Synod has received assurance that the matter has been brought to a satisfactory solution to both parties.

In Financial affairs, Synod adopted the Quotas for Denominational causes as follows:

	(per family)
Back to God Hour	$ 7.75
Calvin College & Seminary	17.00
Canadian Imm. Fund	.10
F.N.C.	5.00
Home Missions	19.00
Foreign Missions	20.00
MPRA	6.65
Synod. Expense	1.50

With respect to quotas and the recent differential because of the devaluation of our Canadian dollar, Synod has acted on Overture 1, 44, and 45 and will study ways and means to solve the problem to avoid loss in exchange rate. The Special Advisory Budget Committee will have power to act in the immediate future in the execution of this mandate. The possibility of establishing Canadian bank accounts or a clearing house will be investigated.

Various other matters came for action before this Synod. The emeritation of eleven of our ministers was approved. Two of these ministers, the Rev. R. J. Bos and the Rev. C. Spoelhof are well-known to our Canadian churches and membership. They both served faithfully in the work of early immigration. Synod also took note of Dr. L. Praamsma's recovery from the serious accident and his subsequent restoration to active service in Toronto I CRC.

Before closing this summary of synod, there is one matter which was decided by Synod that will usher into our churches an entirely new budget arrangement. This decision was with respect to Report #17 in the Agenda (Relationship of Calvin College and Jr. Colleges Re Quota Denominational Funds). Synod has acquiesced in this proposal and decided that 35% of the total required quota (operating and capital) for Calvin College & Seminary shall be assigned pro-rata to each family in the denomination; 65% of the total required quota shall be assigned on a regional per-family formula, based on the relative number of students enrolled at Calvin College from each region. The area recommended quotas (per family) for 1963 are based on the proposed operating budget of Calvin. Synod also decided that the calculation of the variable quota system will be controlled by the Special Advisory Budget Committee and all figures supplied to them will be subject to their review and approval. The results of such computations for 1963 quotas are as follows:

Area I	$21.50
Area II	17.50
Area III	14.50
Area IV	11.00
Area V	17.50
Area VI	14.50
Area VII	10.00

(The area in which Classes Chatham, Hamilton, Toronto, and Eastern Ontario are in.)

A noticeable feature of every Synodical session is the time taken up unnecessarily by repetition. So at the Synod of 1962. The following expressions will indicate such conclusion: "I believe this has been said before, but . . .", "I won't take much of Synod's time, but . . .", "I don't want to go into this matter because it's not that important, but . . ." Time would have saved by refraining from saying anything or yielding the floor to others who have new information. Agree?

Gaat U naar

HOLLAND?

BEL

ELGIN McKAY TRAVEL SERVICE LTD.

IN

BRANTFORD

Telephone 752-4375

Agenten voor: K.L.M. en HOLLAND-AMERIKA LIJN

Lambert Huizingh

Accredited Public Accountant and Auditor Commissioner for taking Affidavits

Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282

139 Albert St.
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

The Christian Choir Association "Crescendo" of Ontario

will have their

Ninth Annual Music Festival

in Elora Gorge Park, Elora, Ont.

on Monday, August 6th, 1962.

Starting at 10 o'clock A.M.

Follow the signs in Elora to arrive at the right spot.

A.R.S.S.

All those who received a letter from the treasurer, please forward

Membership Fee

for the Association for Reformed Scientific Studies over 1962 to

Mr. P. Speelman,
10 Golfdown Dr.,
Rexdale (Ont.).

DE GEESTELIJKE VRIJHEID IN SPANJE

Het **Weekbulletin** van het **Persbureau** van de **Ned. Herv. Kerk** bericht:

Spaanse douane-ambtenaren hebben bij de grenspost La Junquera 15.000 exemplaren van het Evangelie van Johannes in beslag genomen als contrabande. De evangelies werden vervoerd in een als Britse auto geregistreerde wagen, bestuurd door R. E. Love, een Amerikaans staatsburger, die de uitgeverij Ediciones Europeas te Winthertur, Zwitserland, vertegenwoordigt. Met hem reisde Reuben Gil, een Spaans burger, die een schriftelijke Bijbelstudie leidt, getiteld Luz de Vida (Licht van het Leven). Het was de bedoeling de Evangelies te distribueren onder de 15.000 deelnemers aan de leergang.

De heren Love en Gil kregen te horen dat ze vervolgd zullen worden wegens een poging om verboden lectuur te importeren.

Al eerder werden de auteur en de drukker van twee protestantse boeken gearresteerd en veroordeeld tot gevangenisstraffen van één maand en één dag wegens het publiceren van **publication clandestina**, d.i. het schrijven en openbaar maken van lectuur zonder het imprimatuur van de Rooms Katholieke Kerk. Ongeveer 10.000 boeken werden in beslag genomen. met inbegrip van geestelijke liederen voor kinderen.

Spaanse protestanten zijn van plan een beroep te doen op de V.N. commissie voor de Rechten van de Mens, door te protesteren tegen de inbeslagnemingen en de arrestaties. (ICN)

•

PARTIJ-CELLEN IN DE KERKEN VAN GHANA?

Het Duitse Zondagsblad **Der Gärtner** bericht:

In alle overheidsbureaux, industriebedrijven, landbouwkundige bedrijven en ook in de kerkelijke gemeenten van geheel Ghana moeten "Partij-Cellen" van de regerings-partij van president Nkroema worden opgebouwd. Deze stap werd sinds de terugkeer van President Nkroema uit de Sovjet-Unie en de andere landen van het Communistische blok verwacht. Men ervoer dat de president zeer onder de indruk was van de manier waarop de Communistische partij in de oostelijke landen in het leven van iedere dag weet door te dringen. Een spreker van de Ghanese regeringspartij verklaarde, dat de opbouw van partij-cellen in de kerken er toe zou bijdragen "onnodig wantrouwen weg te nemen, de vrede in Ghana te bevorderen en de kerken als een belangrijk lid van de samenleving in te schakelen in het streven van Ghana arbeid en geluk te verschaffen." Tegen de plannen van de regering openbaarde zich een levendige tegenstand van de kerken. Welke vorm deze tegenstand zal aannemen staat nog niet vast. De grote kerken willen in elk geval gezamenlijk pogingen doen om zich van politieke invloeden vrij te houden. (ICN)

Bericht aan Astmalijders, Groceries en Drugstores

Het is Nederland zo bekende geconcentreerde gezondheidsmiddel, Gestaal, waarover in "De Spiegel" van Mei '61 een recensie was geschreven, welke hieronder volgt, wordt nu ook verkrijgbaar gesteld in Canada. Adres: **Van Hermon's Import, 620 Parkinson Rd., Woodstock, Ont.**

Gestaal tegen Astma

(uit "De Spiegel", Mei '61)

N.a.v. uw reportage over de astma-bestrijding in Davos en Nederland, en de vele reacties daarop, wil ik zeer graag de vele lijders aan chronische bronchitis en astma mijn bevindingen over een periode van 4½ jaar doorgeven. Het betreft een kleine wijziging in de samenstelling van de dagelijkse voeding, waardoor astma-aanvallen uitblijven.

Deze gegevens heb ik ook doorgegeven aan de Geneesheer-Directeur Dr. P. Zuidema in Davos, alsmede aan Prof. Dr. H. Deenstra, hoogleraar aan de geneeskundige Universiteitskliniek, afd. longziekten, te Utrecht. Maar de ondervinding leert dat grote molens zo langzaam draaien, en door deze mensen rechtstreeks mijn bevindingen mede te delen, kunnen zij er direct van profiteren en het eveneens weer aan hun medemensen doorgeven. Ik heb er geen financieel voordeel van; integendeel. Het gehele stofwisselingsproces wordt veel effectiever, ook de spijsvertering, stoelgang, celademhaling enz. en vooral het zuurstof transport van longen naar weefcellen.

Bij mijn zoeken naar de oorzaak van kanker ontdekte ik dat alle volkeren wier voeding voor een gedeelte uit gerst bestond kankervrij waren, evenzo ook de 4.500.000 per jaar in Nederland geteelde varkens die precies hetzelfde spijsverterings systeem bezitten als de mens. Als gevolg van de brood samenstelling in de jaren 1940-1945, t.w. 40% gerstemeel, daalde de sterfte aan kanker in Nederland, van 1942-1946. Ook vele andere kwalen zoals hart- en vaatziekten, maag- en darmkwalen enz. daalde sterk.

De Hunsa's met 50% gerst zijn kankervrij. De Bedoeienen, de Joden uit Jemen, de bevolking van Sardinië, met 50% gerst eveneens. Uit preventief oogpunt t.o.v. kanker zijn vele tientallen huisgezinnen in ons dorp, verwoede gerstepelmeel-eters geworden, en daarbij deed zich ook als toegift het feit voor dat, naast vele andere voordelen, ook de astma-lijders van hun aanvallen bevrijd werden. De concentratie van het huidige tot ver in het buitenland gebruikte, en door meerdere artsen aanbevolen gerstprodukt, dat nu de wettig gepatenteerde naam "gestaal" heeft, en in de Reformhuizen te koop is, bedraagt 1 : 25, zodat men er maar zeer weinig van hoeft te gebruiken.

In "Gesundheitsnachrichten" 9/1960, stond mijn naam afgedrukt in een artikel over "Geneeskrachtige graanvoeding". Een afschrift hiervan stond in het blad "De natuurgeneeswijze" van Dec. 1960. Een Aarlanderveense astmalijder heeft vorig jaar gedurende 2 maanden het gebruik van gestaal gestaakt, en hij stikte steeds weer van de astma-aanvallen, ging daarna weer gestaal eten en is nu weer een jaar lang vrij. Dit is toch een zeer duidelijk symptoom.

Wij geven dit huismiddel gaarne door, vooropgesteld dat men eerst de behandelende arts raadpleegt over de wenselijkheid.

M. VAN HERMON
620 Parkinson Road
Woodstock, Ontario. LE 9-9058
(Ing. med.)

Een blik in Canada's verleden

ETIENNE BRULE

(Can. Scene) — De Franse ontdekkingsreiziger Etienne Brule heeft in de kronieken van het oude Frans Canada maar weinig erkenning ontvangen voor het feit dat hij de eerste blanke geweest is, die alle Grote Meren heeft gezien. Hij heeft ook geen geschreven woord nagelaten over zijn reizen, die hij mondeling doorgaf aan Champlain, "de Vader van Nieuw Frankrijk in Amerika" en aan Recollet en Jesuit zendelingen, die probeerden de Indianen tot het Christendom te bekeren. Brule, die in 1592 was geboren en in 1608 als knecht van Champlain naar Canada kwam had zich n.l. bij de inlanders aangesloten met wie hij de rest van zijn leven sleet, zich zoveel mogelijk bij hun gewoonten en gebruiken aansluitend. Dit nu was een aanfluiting van de lessen van de priesters die hun best deden de Indianen op het verkeerde van de meeste van die gebruiken te wijzen en daarvoor in vele gevallen martelaars werden voor hun geloof.

Dat Etienne Brule moedig was is boven alle twijfel verheven. Op verzoek van Champlain sloot hij zich vrijwillig aan bij de Huron Indianen, Champlain's bondgenoten tegen de onvriendelijke en wrede Iroquois Indianen. Deze laatsten bevolkten de tegenwoordige staat New York en woonden hoofdzakelijk in het gebied rondom Lake Champlain. Door Brule naar de Hurons te sturen werd Champlain volledig ingelicht omtrent het doen en laten van zijn Indiaanse bondgenoten, werd de ontdekking van het land voortgezet en was hij bovendien verzekerd van een goede tolk. Acht jaar heeft hij onder de Hurons gewoond en later nog onder de Montagnais die langs de St. Lawrence en haar noordelijke zijrivieren woonden en de Algonquin stammen langs de Ottawa Rivier en verder noordwaarts tot aan Georgian Bay. Op zijn tochten met de Hurons trok Brule langs de Ottawa Rivier tot Georgian Bay. Daar vandaan trok hij langs de North Channel tot aan de St. Mary's Rivier, langs de stroomversnelling het Bovenmeer (Lake Superior) op waar hij tenslotte aan de westelijke zijde de plaats bereikte waar thans de steden Duluth en Superior liggen. Waarschijnlijk is hij op zijn terugtocht ook de monding van het Michigan Meer overgetrokken en bezocht hij de zg. Neutrale Indianen aan de noordelijke oever van het Erie Meer. Deze werden zo genoemd omdat ze neutraal bleven in de strijd tussen de Hurons en de Iroquois. Ook is Brule de eerste blanke geweest die het Ontario Meer en de plaats van het tegenwoordige Toronto bezocht heeft. Op zijn terugtocht met de Indiaanse bondgenoten heeft hij via Lake Couchiching en Lake Simcoe gereisd. Vandaar was men zover mogelijk de Holland River opgevaren, waarna men de boten 28 mijl naar de mond van de Humber River, waar deze in Lake Ontario uitkomt, moest dragen. Deze plaats stond bekend als de "Toronto Carrying Place". Langs de oever werd daarna naar Hamilton Bay gepeddeld en verder tot aan de monding van de Niagara Rivier. De Niagara watervallen heeft Brulo echter nooit gezien. Dit zijn allesbehalve vredige ontdekkingsreizen geweest. Talloze malen heeft hij nog maar juist kunnen ontsnappen aan de dood door de handen van de tegen Champlain gekante Iroquois. Deze Iroquois hebben zich later bij de Engelsen aangesloten in de strijd om de macht in Noordamerika. Eenmaal was Brule gevangen genomen door de Senecas, maar tijdens zijn martelingen barstte een hevig onweer los en de angstige Indianen zagen dit als een woede uitbarsting der goden en lieten hem snel vrij.

Deze energieke ontdekkingsreiziger heeft zich een slechte naam veroverd in de geschiedenis van het oude Canada door er weinig principes op na te houden. In 1629 hielp hij bijvoorbeeld de Engelsen bij het afnemen van Quebec van zijn oude meester Champlain door de Engelse schepen van Tadoussac de St. Lawrence op te varen. Men neemt aan dat hij daarna naar zijn leven onder de Hurons is teruggekeerd.

Alles wat men nog van hem weet vanaf die tijd is zijn plotselinge en verschrikkelijke einde in 1632 toen hij n.l. door de Hurons, die hij zo lang als tolk had gediend, vermoord werd en opgegeten.

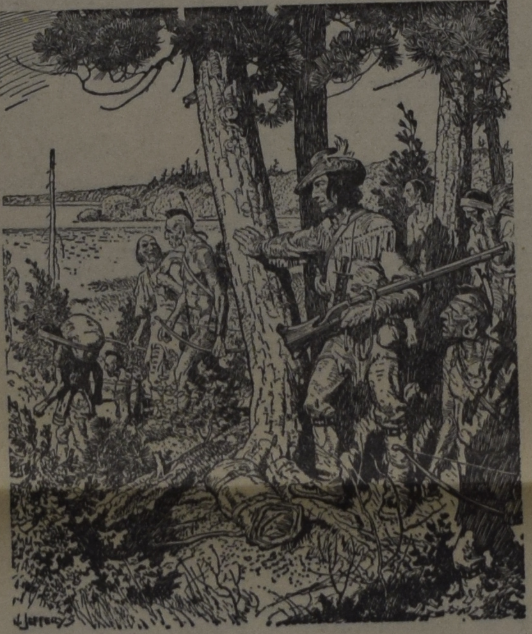

De Franse ontdekkingsreiziger Etienne Brule is waarschijnlijk de eerste geweest die als blanke het Ontario Meer aanschouwde en wel in de buurt van de plaats waar thans Toronto ligt. De thans overleden schilder C. W. Jefferys heeft hem hier uitgebeeld op het ogenblik dat hij aan het einde van een zgn. portage (overdragen der boten) van 28 mijl de plaats bereikte waar de Humber rivier in het Ontario Meer uitmondt.

— Courtesy, Imperial Oil Limited

Alle goede dingen in drieën

- De Nederlanden van 1845.
- The Commercial Life Assurance Co.
- The Halifax Insurance Co.

(Canada's oudste verzekeringsmaatschappij)

Bij deze 3

bent U voor **al Uw verzekeringen** veilig onder dak

Hoofdkantoor: 1303 Yonge St., Toronto. Tel. WA 5-4144

WIJ HEBBEN WEER EEN AANTAL LEUKE BOUWPLATEN IN VOORRAAD!!

Wilt U er gaarne een GRATIS voor Uw kinderen ontvangen! Zendt dan omgaand Uw naam en adres aan: Commercial Life, 1303 Yonge Street, Toronto.

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

Het kost U niets om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt.

Onze nieuwe lijst

Voor 1 abonnee:

WONINGRUIL, door M. E. 't Hart.

HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.

HERLEEFD VERLEDEN, door Prof. A. Sizoo.

JOHANNES CALVIJN INSTITUTIE.

DE APOCRIEFE BOEKEN, deel 2, 157 bladzijden.

HET CALVINISME (Stonelezingen), door Dr. A. Kuyper.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.

LUTHERS WERKEN.

MENSEN RONDOM JEZUS, door Dr. J. H. Bavinck.

DE BRUG, door K. Norel.

HEL EN HEMEL VAN DACHAU, door Ds. J. Overduin.

HET EVANGELIE VAN THOMAS, door Dr. R. Schippers.

KAART VAN KERKELIJK NEDERLAND, door Dr. C. N. Impeta. (Beschrijving van verleden en heden der Remonstrantse Broederschap.)

DE LEVENSROMAN VAN JOHANNES POST, door Anne de Vries.

OOK U SPREEKT GRIEKS EN LATIJN, door Prof. Dr. A. Sizoo. (Hoe Griekse en Latijnse woorden in de Nederlandse taal zijn opgenomen.)

DE JEHOVA'S GETUIGEN EN DE BIJBEL, door Ds. H. J. Spier.

VAKBEWEGING EN MAATSCHAPPIJ, door Dr. W. Albeda.

SINNE- EN MINNEBEELDEN, door Jacob Cats.

UIT CATACOMBEN EN WOESTIJNZAND, door Dr. H. Mulder. (Levenstekenen van de eerste Christenen.)

KLIMATOLOGISCH, door G. Th. Rothuizen. (Een verzameling gedichten naar thema.)

BILDERDIJK, door Martien J. G. De Jong en Wim Zaal. (In kort bestek. Een levens- en persoonlijkheidsbeeld van een der grootste figuren uit onze historie.)

DE WELEERWAARDE HEER, door Ds. M. E. Voila. (Belevenissen van een dominee.)

Voor 2 abonnees:

A PREY TO SATAN, door C. Sluys.

IN THE MIRROR, door Prof. J. H. Kromminga.

LANDVERHUIZERS (trilogie in één band), door P. J. Risseeuw.

GEERT DAMMERS (trilogie in één band), door Aart Romijn.

REISBUREAU
O. K. Johnson & Co.
LIMITED
Sarnia: 131 N. Front St.
Tel. ED. 6-6169
(Mr. E. Hofland)
Barrie: 107 Dunlop East
(Opp. Queen's Hotel)
Tel. PA. 6-6525
Toronto: 697 Bay Street
Tel. EM. 6-9488
Vliegtuig - Boot - Bus - Trein
Cruises - Rondreizen - Hotels
Verhuur van auto's
Reizen op crediet

Holland Construction Co.

Wolverton Rd.
GRIMSBY, R.R. I

Phone
WH. 5-4012

Speciaal in Greenhouse Constructie

en aanbiedingen van nieuw cedar of redwood materiaal voor zelfbouwers, tevens Hotbedsash, Putty & Nails enz.

KOOP NU GOEDKOOP GREENHOUSE GLAS

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....

Plaats Uw advertenties in „Calvinist-Contact"